SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 118, ЧИСЛО 48, П'ЯТНИЦЯ, 2 ГРУДНЯ 2011 РОКУ 1893 Vol. 118, No. 48, FRIDAY, DECEMBER 2, 2011 $1.00

В усьому світі вшанували пам'ять жертв Голодомору-геноциду

■ КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович у зверненні до народу у День пам'яті жертв голодоморів 26 листопада наголосив: „Свято зберігаючи пам'ять про трагічні сторінки нашого минулого, Українська держава упевнено рухається вперед, розбудовуючи громадянське суспільство на принципах захисту прав і свобод, закладаючи міцні підвалини для прийдешніх поколінь". За його словами, голодомори, забравши життя мільйонів людей, завдали непоправних втрат Україні і стали небаченою трагедією світового маштабу.

Минулого року, після обрання Президентом Віктора Януковича, влада не признавала, що Голодомор був геноцидом. Історик Володимир В'ятрович став одним з організаторів ініційованої Світовим Конґресом Українців акції „Не дамо згасити свічу пам'яті". Тоді біля свічки зібралося 500 осіб, а вже в листопаді цього року, на заходах, організованих новоствореним Громадським комітетом з вшанування пам'яті жертв Голодомору-геноциду, поставили свічки понад 10 тис. киян.

Було проведено ходу, присвячену дітям, загиблим під час Голодомору. Біля станції метро „Арсенальна", звідки вона мала розпочатися, зібралося 2,000 осіб.

Попереду колони поставили дітей, які несли поминальний хліб та китиці калини. На шляху ходи висіли плякати „У 1932-1933 роках у нас забирали хліб. Зараз хочуть забрати пам'ять", „Померлі від Голоду зникнуть без твоєї пам'яті".

■ БУДАПЕШТ. – У столиці Угорщини 26 листопада у Греко-католицькій церкві св. Флоріяна під проводом о. Ласла Пушкаша відбулася Поминальна Панахида, в якій взяли участь вірні української громади, представники угорської інтеліґенції, українського дипломатичного корпусу. У виконанні артистів Заслуженого Закарпатського народного державного хору прозвучав „Реквієм".

Біля Пам'ятного знака жертвам Голодомору 1932-1933 років в Україні, на майдані Шандора Петефі угорської столиці відбулася церемонія покладання вінків від Державного самоврядування та місцевих органів самоврядування українців Угорщини, Музею та Інституту військової історії Міністерства оборони Угорщини, Посольства України у Будапешті.

Заходи з нагоди Дня пам'яті жертв Голодомору відбулися також у Центрі української культури угорської столиці. При запаленій „Свічці пам'яті" відбувся Всеугорський конкурс читців творів української літератури „Джерело", в якому взяли участь 38 декляматорів з українських недільних шкіл.

■ ВАРШАВА. – Представники української громади та українські дипломати 26-27 листопада вшанували пам'ять жертв Голодомору в Україні 1932-1933 років. Відбулася Панахида у православному храмі та покладення квітів до пам'ятника жертвам Голодомору на Вольському цвинтарі у Варшаві, а також акція „Запали свічку".

(Закінчення на стор. 3)

Символічні композиції біля скульптури „Гірка пам'ять дитинства" під час вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні на території Національного музею „Меморіял пам'яті жертв голодоморів" в Києві 26 листопада.
Фото: УНІАН

П'ять тисяч киян привітали Юлію Тимошенко з днем народження

У день народження Юлії Тимошенко біля Лук'янівської в'язниці. Фото: УНІАН)

КИЇВ. – 27 листопада біля Лук'янівського слідчого ізолятора зібралося понад 5 тис. прихильників Юлії Тимошенко, щоб привітати її з днем народження. До учасників акції звернулися перший заступник провідника партії „Батьківщина" Олександер Турчинов, провідник „Фронту змін" Арсеній Яценюк, народні депутати В'ячеслав Кириленко та Олесь Доній, громадський діяч Левко Лук'яненко, дочка екс-прем'єра Євгенія Кар, Ніна Матвієнко і Марія Бурмака, інші особи. Люди скандували „З днем народження, Юля!".

Є. Кар зазначила, що Ю. Тимошенко перевели в іншу камеру, далеко від вулиці, і вона може не чути музику і виступи прихильників. Є. Кар також повідомила, що Ю. Тимошенко все ще не встає з ліжка, стан її здоров'я не покращився. *(„Українська правда")*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Опозиція розпочала формування єдиного списку на вибори

КИЇВ. — Опозиція розпочала формування єдиного списку на парляментські вибори 2012 року. Про це 28 листопада на пресконференції, присвяченій результатам засідання Комітету опору диктатурі (КОД), повідомив провідник „Фронту Змін" Арсеній Яценюк. „Ми навчені історією, і тому нікому не вдасться розколоти опозиційні сили. Сьогодні у КОД прийнято рішення про створення робочої групи щодо формування єдиного списку кандидатів на мажоритарні округи від опозиції. Це означає, що вибори 2012 року будуть проходити у такому форматі: кандидат від влади і кандидат від опозиції. Хто не входить у систему координат цієї робочої групи і опозиційних сил – це означає, що він, у першу чергу, працює з партією влади і з Адміністрацією Президента Віктора Януковича", – наголосив він. „Також у рамках компетенції робочої групи – формування спільної ідеологічної платформи. Справа не тільки в тому, що ми зобов'язані виграти парляментську кампанію 2012 року і отримати 226 голосів не підконтрольних Президентові. – підкреслив А. Яценюк. – Наше важливе завдання не те, що ми запропонуємо, а що ми зробимо для українських виборців після парляментських перегонів. У рамках нашої спільної роботи ми вже думаємо про те, яким буде перший крок об'єднаної опозиції в новому парляменті. Тому розколу не буде. Буде складний, але переможний шлях у парляментській кампанії – 2012". Також на прес-конференції були присутні заступник голови партії „Батьківщини" Олександер Турчинов та голова київської „Свободи" Андрій Іллєнко. За словами А. Іллєнка, „попри складні ситуації, які виникали останнім часом, попри непорозуміння, сьогодні КОД розуміє, що єдина форма протидії режимові В. Януковича – це спільна координована боротьба. У цій ситуації зрозуміло, що необхідно всі сили кинути на те, щоб зберегти єдиний фронт боротьби і не дати можливости розчинити опозицію. Сьогоднішня ситуація наростання диктатури не залишає опозиційним силам іншого варіянту, окрім координації спільних дій і послідовної боротьби". *(„Газета по-українськи")*

Зустріч „Україна-ЕС" відбудеться з участю В. Януковича

КИЇВ. — Зустріч „Україна-Европейський союз (ЕС)", запланована на 19 грудня, відбудеться з участю Президента України Віктора Януковича. Про це 29 листопада заявив директор Департаменту інформаційної політики Міністерства закордонних справ України Олег Волошин. Відповідаючи на уточнюючі питання журналістів, О. Волошин підкреслив: „Очевидно, що зустріч без глави держави неможлива. Очевидно, що ми готуємо зустріч, працюємо над її підготуванням, і зустріч сама по собі означає наявність на ній вищого керівництва України та ЕС. Безумовно, що на сьогоднішній день ми виходимо саме з такого розуміння, що захід відбудеться у форматі найвищого політичного представництва"– заявив глава Департаменту інформаційної політики. Нагадаємо, що 23 листопада з'явилася інформація, що В. Януковича запросили відвідати засідання міждержавної ради Евразійського економічного співтовариства (ЕврАзЕС), яке відбудеться в Москві 19 грудня – в день зустрічі „Україна-ЕС". Глава держави 24 листопада на питання, де він має намір бути присутнім 19 грудня, відповів що „буде там, де йому необхідно бути". *(„День")*

Міліція заперечує причетність до смерти чорнобильця

ДОНЕЦЬК. — Правоохоронці не брали участи в процесі демонтажу основних наметів ліквідаторів чорнобильської аварії, які голодують в Донецьку з 15 листопада, повідомив РІА „Новости" начальник відділу зв'язків з громадськістю головного управління Міністерства внутрішніх справ (МВС) України Донецької области Ігор Дьомін. „Співробітники Міністерства надзвичайних ситуацій (МНС), попередньо попередивши правоохоронців, прибули в наметове містечко забрати намет, який є їх власністю", – сказав І. Дьомін, підкресливши, що міліція, яка перебуває у наметовому містечку, у самому демонтажі участи не брала, а лише забезпечувала громадський порядок. Він зазначив, що під час знесення намету одному з протестувальників стало зле і за ним прибула швидка допомога, співробітники міліції створили живий коридор для виїзду машини, оскільки протестуючі перекрили дорогу. І. Дьомін підтвердив, що протестуючий, за яким прибула перша швидка допомога, помер. Він повідомив, що наразі 15 осіб забезпечують громадський порядок на місці наметового містечка. Протестувальники не розходилися. Вони вшанували хвилиною мовчання пам'ять померлого. Про стан ще двох осіб, яким стало зле після сутички протестуючих з правоохоронцями, покищо невідомо. У Донецьку 27 листопада невідомі в супроводі міліції, насильно згорнули штабну палатку протестуючих інвалідів-чорнобильців, залишивши голодуючих просто на вулиці. „Разом з міліцією були і заступник начальника Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Донецькій області Роман Романов і начальник Донецького міського управління міліції Юрій Седнєв", – повідомив учасник акції, голова Донецької обласної організації Всеукраїнської громадської організації інвалідів Чорнобильської катастрофи „Чорнобиль-Єдність" Микола Гончаров. Ліквідатори чорнобильської аварії, які голодують в Донецьку з 15 листопада, продовжують протест під відкритим небом після знесення 27 листопада основного намету, де перебували 27 голодувальників. Учасники акції протесту-голодування вимагають прибуття в наметове містечко голови Донецької обласної державної адміністрації Андрія Шишацького і Донецького міського голови Олександра Лук'янченка. М. Гончаров також спростував інформацію, що з'явилася в засобах масової інформації інформацію про те, що учасники акції нібито пішли на штурм управління пенсійного фонду в Донецькій області. „Це неправда, ми не штурмували управління пенсійного фонду. Ми підійшли до нашого колеґи, який помер у швидкій допомозі. Нам співробітники міліції заважали туди підходити, тому вийшла сутичка. Нас співробітники міліції намагалися відсторонити від авта швидкої допомоги", – пояснив М. Гончаров. *(УНІАН)*

Президент Польщі вважає евроінтеґрацію України важливішою за справу Ю. Тимошенко

КИЇВ. — Президент Польщі Броніслав Коморовський наголошує, що евроінтеґрація України є важливішою, ніж справа колишнього прем'єра Юлії Тимошенко. Про це він сказав на спільній прес-конференції з Президентом України Віктором Януковичем у Києві 28 листопада. Польський глава держави зазначив, що йому хотілося б, щоб справа Ю. Тимошенко якомога менше впливала на евроінтеґрацію України. Водночас він завважив, що є багато держав Европейського союзу, де ця справа викликає багато емоцій. Президент Польщі нагадав, що саме ці країни мають парафувати угоду про асоціяцію з Україною. „Є важливі справи, але є, крім того, найважливіші справи. А якщо йдеться про найважливіші справи, то тут, без сумніву, є перспектива участи України в европейській інтеґрації", – сказав він і додав, що справа Ю. Тимошенко, без сумніву, є важливою. „Власне, тому, коли ми займаємось важливими справами, треба пам'ятати, які справи є найважливішими", – зазначив Б. Коморовський. *(Радіо „Свобода")*

Леґендарний Ларі Кінґ приїхав до Києва

КИЇВ. — Знаменитий американський журналіст, Ларі Кінґ відомий своїм популярним шов „Larry King. Live", 27 листопада прибув до Києва, щоб 28 листопада взяти інтерв'ю у Прем'єр-міністра України Миколи Азарова. Журналіста в цій поїздці супроводить його дружина Шон. Після приземлення літака та невеликої перерви Л. Кінґ із дружиною вирушили на двогодинну екскурсію містом. Американський журналіст відвідав Меморіяльний комплекс Бабин Яр, де поклав квіти до пам'ятника жертв, розстріляних окупантами. Він відвідав також Києво-Печерську лавру, де оглянув кілька церков. За 25 років кар'єри Л. Кінґ взяв інтерв'ю практично у всіх найважливіших осіб світу. Він провів близько 50 тис. інтерв'ю, в тому числі інтерв'ю з Президентом України 2005-2010 років Віктором Ющенком. *(„Укрінформ")*

Митниці України, Росії та Білорусі домовилися про співпрацю

КИЇВ. — У Києві з офіційною візитою на запрошення Державної митної служби (ДМС) України перебувають делеґації митних служб Росії та Білорусі. 28 листопада провідники митних служб України, Росії та Білорусі обговорили шляхи подальшого спрощення митних процедур, співробітництво у правоохоронній сфері, а також перспективи розширення напрямів співпраці. Керівники митних відомств трьох країн відзначили особливу важливість такої співпраці, оскільки країни залишаються одна для одної провідними торговельними партнерами. Зовнішня торгівля між Україною, Росією та Білоруссю впродовж цього року мала тенденцію до зростання. Глави митних відомств підписали низку угод про співпрацю. Серед них – Протокол між митними службами України та Білорусі про обмін інформацією в рамках системи управління ризиками. Затверджено плян практичних заходів митних органів Білорусі та України в правоохоронній сфері на 2012 рік, плян спільних дій з боротьби з митними правопорушеннями на 2012-2013 роки, а також протокол з обміну інформацією про порушення, скоєні на українсько-російській ділянці кордону. *(„День")*

В. Янукович доручив забезпечити Ю. Тимошенко всі умови

КИЇВ. — Президент Віктор Янукович доручив відповідним установам забезпечити належні умови утримання екс-прем'єра Юлії Тимошенко. Про це він повідомив 28 листопада під час спілкування з журналістами після зустрічі з президентом Польщі Броніславом Коморовським. „Мається на увазі і лікування, і обстеження, і утримання", – сказав В. Янукович. Президент зазначив, що відреаґував на зауваження адвокатів Ю. Тимошенко щодо умов її утримання. 22 листопада В. Янукович сказав, що Ю. Тимошенко нададуть необхідну медичну допомогу за межами ув'язнення, і наступного дня експрем'єра обстежили у Київській обласній лікарні. *(Бі-Бі-Сі)*

Івано-Франківськ приєднався до акції проти смертної кари

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. — 27 листопада на майдані Андрея Шептицького відбулась акція „Івано-Франківськ – місто за життя, місто проти смертної кари", організована Спільнотою св. Еґідія і присвячена долученню Івано-Франківська до більш як 1,200 міст світу в рамках акції „Міста за життя – міста проти смертної кари". За словами міського голови Віктора Анушкевичуса, міська влада, виконуючи волю всієї громади, виступає за те, аби „смертна кара була тільки у волі Божій, оскільки світська влада такого права не має". „Ми зробимо усе, щоб голос Івано-Франківська проти смертної кари було почуто світом", – додав посадник міста. Спільнота ініціювала проведення Міжнародного дня боротьби проти смертної кари, що відзначається щороку 30 листопада. Саме в ці дні в Івано-Франківську проводили акцію, символічно освітлюючи важливі споруди міста, щоб нагадати суспільству про існуючу проблему, зокрема будівлю художнього музею на майдані А. Шептицького. Івано-Франківськ став другим містом в Україні, який приєднався до акції проти смертної кари. Торік це зробив Львів. *(УНІАН)*

В усьому світі вшанували пам'ять жертв Голодомору-геноциду

(Закінчення зі стор. 1)

„Тотальне винищення мільйонів українських хліборобів штучним голодом стало свідомою терористичною акцією політичної системи сталінізму. Було зруйновано соціяльні основи української нації, її вікові традиції, підірвано духовну культуру і унікальну етнічну самобутність", – зазначило Посольство України в спеціяльному повідомленні для засобів масової інформації.

27 листопада Поминальна Панахида була також відслужена у греко-католицькій церкві.

■ ПРАГА, Чехія. – 27 листопада з ініціятиви Міжнародного об'єднання „Українська свобода" українці і чехи взяли участь у скорботній ході з вшанування 78-ої річниці Голодомору в Україні 1932-1933 років.

Хода з запаленими свічками розпочалась після української Служби Божої від греко-католицького катедрального собору св. Климента в Празі і продовжувалася до Староміської площі, де відбулося поминальне віче.

На вічі виступив президент об'єднання Богдан Костів. Учасники засудили дії уряду України та Президента Віктора Януковича щодо заперечення Голодомору як геноциду. *(УНІАН, „Укрінформ", „Українська правда")*

■ ЛЬВІВ. – 26 листопада біля пам'ятника Тарасові Шевченкові відбулося скорботне віче, яке розпочалося Молебнем за невинно убієнних. Очолив Службу Божу Єпископ Львівський Української Греко-Католицької Церкви Венедикт.

Молоді учасники акції зачитали спогади жертв Голодомору. Опісля жалобна процесія вирушила до пам'ятного знака жертвам Голодомору 1946-1947 років, де до присутніх звернулися голова Товариства політв'язнів та репресованих Петро Франко та очевидці цих подій. Біля пам'ятника Т. Шевченкові зі свічок виклали хрест і напис „Пам'ятай Голодомор".

Марта Осадца

■ ЗАПОРІЖЖЯ. – 26 листопада в рамках Всеукраїнської акції „Запали свічку" обласне об'єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта" ім. Тараса Шевченка, разом з представниками Конґресу Українських Націоналістів, Об'єднання „Свобода", Народного Руху України, Братства вояків Української Повстанської Армії провели урочисту ходу від Фестивальної площі до пам'ятного знака „Жертвам політичних репресій".

Біля пам'ятного знака відбулися Панихида та віче-реквієм. На вічу було прийнято звернення до міського голови щодо переобтяження міста символами комуністичного режиму.

Олег Ткаченко

■ ЧЕРКАСИ. – 26 листопада черкасці зібралися біля пам'ятника жертвам Голодомору, де відбувся Молебень за участі всіх релігійних конфесій.

Архиєпископ Черкаський і Чигиринський Іоан Української Православної Церкви Київського патріярхату сказав: „Ми зібралися тут, тому що влада в Україні хотіла, щоб ми це забули, щоб про це не згадували. Злочин, який був скоєний, вони не хочуть визнати злочином. А ми підтверджуємо, що то був злочин проти народу".

Увечорі на площі біля обласного театру понад 200 свічок було викладено хрестом, щоб ушанувати пам'ять загиблих від Голодомору.

Олександер Костирко

■ ПОРТЛАНД, Ореґон. – Парафіяни Візантійської католицької церкви св. Ірини, яка згуртовує невелику групу українців-католиків з останньої хвилі еміґрації та американців різного етнічного походження, 27 листопада Панахидою вшанували пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні.

Панахиду відслужив о. Франк Кнусел – адміністратор парафії, який у проповіді сказав: „Сьогодні ми вшановуємо пам'ять 10 млн. невинних людей в Україні, які померли через жорстоку програму нещадного голоду, виконану совєтським урядом на чолі з Йосифом Сталіним. У числі жертв було 3 мільйони дітей. Це число рівне населенню штатів Ореґон, Вашинґтон, Айдаго і Монтана".

Богдан Ліський

КИЇВ. – 26 листопада Президент України Віктор Янукович і колишні президенти Леонід Кравчук, Леонід Кучма і Віктор Ющенко взяли участь у церемонії відкриття наріжного каменя під будівництво Меморіялу пам'яті жертв репресій 1936-1941 років. Меморіял буде споруджено на території Національно-історичного меморіяльного заповідника „Биківнянські могили", де виявлено найбільше в Україні місце поховання жертв масових політичних репресій. У Биківні поховано близько 100 тис.-120 тис. осіб.

Фото: Офіційне представництво Президента України

Жалобна хода у Львові в пам'ять жертв Голодомору. *Фото: Марта Осадца*

Жалобна хода в Запоріжжі. *Фото: „Просвіта"*

Свічки пам'яті були запалені в Черкасах. Фото: Олександер Костирко

АМЕРИКА І СВІТ

Архітектор пояснює проєкт пам'ятника жертвам Голодомору

ВАШІНҐТОН. — У 2006 році уряд Сполучених Штатів виділив Україні ділянку у Вашінґтоні для спорудження меморіялу пам'яті жертв Голодомору. Цього року Україна провела конкурс, на якому було визначено пріоритетний і альтернативний проєкти майбутнього меморіялу. 27 листопада архітектор Лариса Курилас, американка українського походження, проєкт якої переміг у цьому конкурсі, розповіла про свій проєкт – у „Голосі Америки". „Головна тема моєї скульптури „пшениця." – підкреслила архітектор. *(„Голос Америки")*

Радикали напали на Посольство Великобританії у Теграні

ТЕГРАН, Іран. — У столиці Ірану 29 листопада натовп радикально налаштованих студентів увірвався на територію Посольства Великобританії. Войовничі студенти розбили в будівлі вікна, зірвали британський прапор, спалили його і замінили його прапором Іслямської республіки. Антибританська демонстрація почалася в Теграні після того, як Іран оголосив про згортання взаємин з Лондоном у відповідь на введення нових санкцій щодо Ірану та його ядерної програми. З уваги на напад, Британія відкликає своїх дипломатів з Ірану. За повідомленнями Міністерства закордонних справ Британії, „деякі працівники" посольства залишають країну „заради своєї безпеки". Прем'єр-міністер Дейвид Камерон заявив, що напад на Посольство Великобританії у Теграні матиме „серйозні наслідки". А США, Европейський союз і Рада Безпеки ООН засудили атаку. Іран заявив, що висловлює свій жаль щодо цього нападу. Крім того, офіційний Тегран твердить, що його ядерна програма має суто мирний характер. *(Бі-Бі-Сі, „День")*

Арабська ліга вводить економічну бльокаду Сирії

КАЇР, Єгипет. — 27 листопада Ліга арабських держав (ЛАД) оголосила про рішення ввести ряд економічних санкцій проти Сирії, де внаслідок сутичок демонстрантів з урядовими військами загинуло вже близько 3,500 осіб. На екстренній нараді міністрів закордонних справ держав-членів ЛАД в Каїрі за введення санкцій проголосувала більшість – 19 з 22 голосів. Щоб санкції вступили в силу, було необхідна згода не менше двох третин Ради міністрів закордонних справ. Сусіди Сирії Ірак і Ліван утрималися від голосування. Представники іракської влади заявили, що не вважають економічну бльокаду доцільним заходом впливу. Санкції передбачають заморожування банківських рахунків сирійських чиновників, припинення фінансових акцій з центральним банком Сирії, накладення заборони на інвестиції в сирійську економіку. Крім того, багатьом офіційним особам Сирії заборонений в'їзд на територію країн, що входять до ЛАД. Міністер закордонних справ Сирії Валід Муалем звинуватив Лігу в тому, що своїми діями вона штучно перетворює льокальний конфлікт у міжнародний. Дамаск в значній мірі залежить від торгівлі з сусідами: на арабські країни припадає половина сирійського експорту і чверть імпорту, тому нові економічні санкції боляче вдарять по Сирії. В листопаді ЛАД призупинила членство Сирії в цій організації і зажадала від Дамаску дозволити перебувати в країні групі чужоземних спостерігачів – близько 500 осіб. Реченець, протягом якого Сирія повинна була дати відповідь з цього питання, закінчився 25 листопада, після чого ЛАД зібралася на екстренну нараду. Дамаск виступає проти приїзду спостерігачів та здійснення перевірки розвитку громадянського конфлікту в країні та дій влади. ЛАД неодноразово закликала владу Сирії припинити насильство щодо антиурядових демонстрантів. Протести проти режиму Башара Асада не припиняються в Сирії вже більше восьми місяців. *(„Кореспондент")*

У Південній Осетії доведеться знову обирати президента

ЦХІНВАЛІ, Грузія. — 25 березня 2012 року в Південній Осетії пройдуть нові президентські вибори, оскільки Верховний суд 29 листопада, визнав результати другої тури виборів президента республіки недійсними через порушення. Як повідомив голова парляментського комітету з законодавства, законности та місцевого самоврядування Аміран Дьяконов, на нараді в парляменті було прийнято рішення щодо призначення дати нових виборів керуватися не законом про вибори президента, а нещодавно прийнятим законом про основні ґарантії прав виборців. „Дата майбутніх виборів визначається нами, виходячи з того, щоб цей день був вихідним, а також, щоб цей день не перетинався з виборчими кампаніями федерального рівня в Росії, тому що більшість жителів Південної Осетії є громадянами Росії, – зазначив він – Ймовірно вони можуть відбутися 25 березня. Остаточне рішення буде приймати парлямент". 27 листопада у Південній Осетії відбувся другий тур виборів президента країни. На посаду глави республіки претендували голова місцевого Міністерства надзвичайних ситуацій Анатолій Бібілов та екс-міністер освіти, провідник опозиції Ала Джіоєва, які набрали приблизно однакову кількість голосів 13 листопада, коли в республіці пройшла перша тура голосування. *(„День")*

Боргова криза Еврозони стала ключовою темою зустрічі „США-ЕС"

ВАШІНҐТОН. — 28 листопада у Вашінґтоні відбувалася зустріч „США-ЕС". У Білому Домі Президент США Барак Обама та секретар Державного департаменту Гілярі Клінтон зустрілися з Президентом Европейської Ради Германом ван Ромпеєм, головою Еврокомісії Жозе Мануелем Барозу та представником ЕС з зовнішніх справ та політики безпеки Кетрін Ештон. Ключовою темою обговорення стала боргова криза в Европі і шляхи її подолання. За даним Організації економічного співробітництва та розвитку, економіка Еврозони небезпечно сповільнилася. Експерти організації зазначають, що економіка 17 країн, які використовують евро, скоротиться на 1 відс. протягом останніх трьох місяців цього року. Спад економіки на пів відсотка продовжуватиметься і в першому кварталі наступного року, прогнозують експерти і закликають Европейський центральний банк вжити рішучих заходів для стабілізації боргової кризи континенту. Того ж дня кредитна аґенція Муді попередила у своїй заяві, що хоч Еврозоні дефолт не загрожує, дефолт окремих европейських країн може виявитись неминучим. *(„Голос Америки")*

Протести в Єгипті не вщухають

КАЇР, Єгипет. — У Каїрі продовжуються масові демонстрації проти військових правителів Єгипту, які попереджають про „вкрай серйозні" наслідки, якщо в найближчому майбутньому не буде покінчено з політичною кризою в країні. Близько 10 тис. осіб 27 листопада прийшли на площу Таґрір у Каїрі висловити своє невдоволення військовим режимом. Напередодні парляментських виборів у Єгипті опозиційні сили виступили з ініціятивою створити перехідний цивільний уряд на чолі з лавреатом Нобелівської премії миру Мохамедом ель-Барадеєм. М. Барадей навіть обіцяє зняти свою кандидатуру з президентських перегонів у разі висунення його на посаду глави тимчасового уряду. Тим часом троє американських студентів, арештованих у Єгипті під час антиурядових протестів, повернулися до США. Американців Деріка Свіні, Люка Ґейтса і Ґреґорі Портера, – студентів Американського університету у Каїрі, арештували за звинуваченнями у розпалюванні революційних настроїв у Єгипті. За даними поліції, американці кидали „коктейлі Молотова" у сили безпеки під час антиурядового віча. Студенти та їх друзі заперечують звинувачення. Єдине, що вони визнають, що опинилися свідками історичних подій у небезпечний час. *(„Голос Америки")*

Психіятри зробили А. Брейвіка неосудним

ОСЛО, Норвегія. — Психіятри, які досліджували норвезького терориста Андерса Брейвіка, прийшли до висновку, що він не може нести кримінальну відповідальність за свої дії, оскільки він був неадекватним. Офіційного повідомлення про висновки двох психіятрів, що склали заключення у справі А. Брейвіка, поки що не було. Однак ці фахівці вже передали свою доповідь до суду в Осло. Очікується, що в суді повідомлять про висновки психіятрів 29 листопада. Якщо суд підтвердить висновок експертів, звинуваченого не можна буде засудити до тюремного ув'язнення, і А. Брейвікові буде загрожувати примусове лікування. Проте, незалежно від рішення суду, А. Брейвіка судитимуть як звичайного злочинця. Між іншим, норвезькі журналісти з'ясували, що в ранньому дитинстві А. Брейвік міг зазнати сексуального насильства, пише фінська газета „Ilta-Sanomat" з посиланням на норвезьке телерадіомовлення „NRK". Коли йому було чотири роки, психолог, запідозрив недобре, рекомендував віддати А. Брейвіка в чинну сім'ю. Жертвами підриву урядового кварталу в Осло і бійні на острові Утоя, які організував А. Брейвік, стали 76 осіб. *(„Газета по-українськи")*

Відень визнано найкращим містом для життя в 2011 році

ВІДЕНЬ, Австрія. — Відень визнано найкращим містом для проживання через свою відмінну інфраструктуру, безпеку на вулицях і якісні послуги в охороні здоров'я. Про це свідчать висліди дослідження консалтинґової групи „Mercer" оприлюднених 30 листопада. „Найкращі місця в оцінюванні з 200 позицій зайняли німецькі та швайцарські міста: до перших 10 потрапили Цюріх, Мюнхен, Дюсельдорф, Франкфурт-на-Майні, Женева і Берн". До 20 найкращих міст для життя увійшли Окленд, Сідней, Велінґтон, Мельбурн і Перт. Найгіршим, враховуючи умови життя і безпеку, в 2011 році було визнано Багдад. Провиною цьому політична визначеність, низький рівень безпеки і атаки на місцевих жителів та чужоземців. Міста Африки і Близького Сходу також займають позиції внизу списку через політичні заворушення та економічні проблеми. Значно знизився рівень життя у таких країнах, як Лібія, Єгипет, Туніс та Ємен. *(„День")*

Померла донька Йосифа Сталіна

РИЧМОНД, Висконсин. — 28 листопада стало відомо, що в США на 86-му році життя померла донька Йосифа Сталіна Світлана Алілуєва. Про це пише газета „Ню-Йорк Таймс". Видання зазначає, що вона померла 22 листопада у Ричмонді, Висквнсин, але влада штату повідомила про це тільки 28 листопада. В останні роки життя С. Алілуєва, відома в США як Лана Пітерс, страждала від раку. С. Алілуєва народилася в Ленінграді 28 лютого 1926 року. У 1967 вона поїхала до Індії на похорон свого цивільного чоловіка Браджеша Сінґга і відмовилася повертатися в СРСР. Певний час вона жила в Швайцарії, потім перебралася до США. Там у 1970 році вийшла заміж за американського архітектора Віліяма Пітерса, народила йому доньку і невдовзі розлучилася – але зберегла прізвище Пітерс. *(„День")*

У Росії А. Лугового визнали потерпілим у справі О. Литвиненка

МОСКВА. — За повідомленням слідчого комітету Росії, депутата Держдуми Андрія Лугового визнали потерпілим у справі про вбивство у Великобританії колишнього співробітника Федеральної служби безпеки Росії Олександра Литвиненка. Влада Великобританії звинувачує А. Лугового в отруєнні О. Литвиненка радіоактивним полонієм, унаслідок чого той помер у лондонській лікарні 23 листопада 2006 року. „У рамках кримінальної справи про вбивство О. Литвиненка і замаху на вбивство Дмитра Ковтуна потерпілим визнаний А. Луговий", – сказав офіційний представник слідчого комітету Володимир Маркін. *(Бі-Бі-Сі)*

НА ТЕМИ ДНЯ

Про становище українців у Чеській Республіці та Словаччині

Олександер Гаврош

У Чехії вже поважають українських заробітчан

Европейці починають пізнавати українців. І не тільки очима власних телевізій. Попри кордони і шенґени, наших земляків дедалі більшає в Евросоюзі. Показовим прикладом є Чехія, де українці є найбільшою національною групою серед чужинців.

Нинішня Чеська Республіка не є країною чужинців. Наприкінці таких тут було всього 3 відс., і за цим показником вона займала 21 місце серед 30 країн Евросоюзу. Для прикладу, в Еспанії чужоземці становлять 10.5 відс., в Німеччині – майже 9 відс., у Франції – до 6 відс. Але й 3 відс. чужинців у Чехії – це більше, ніж мають чужоземців Угорщина, Словаччина та Польща разом. Так що можемо говорити про толерантність чеського суспільства до чужинців, яка з роками зростає.

За даними статистичного довідника „Чужоземці в Чеській республіці", виданого у 2008 році, серед 392 тис. чеських чужоземців українців було найбільше – 127 тис. осіб. Себто, майже третина. На другому місці – громадяни Словаччини (67 тис.), на третьому – в'єтнамці (51 тис.). До помітних груп чужинців також належать росіяни (23 тис.), поляки (20.5 тис.), німці (16 тис.), молдавани (8,000) та монголи (6,000).

З кожним роком кількість чужинців тут помітно зростає. До того ж, ніхто не в змозі визначити кількість тих, які перебувають в Чехії нелеґально. Існують тільки дані про виявлених нелеґалів. Цифри ці невеликі і мають стійку тенденцію до зниження: наприклад, якщо у 2000 році таких було 53 тис., то у 2007-му – 7,500. Себто, процент виявлених нелеґалів у 2007 році склав менше 2 відс. від тих чужоземців, які мешкають у Чехії леґально.

Тож навряд чи відповідає дійсності цифра про 100-тисячну нелеґальну міґрацію українців в Чехії, якою послуговуються в українській пресі. У 2007 році на теренах Чеської Республіки виявлено до 3,000 нелеґальних міґрантів з України або два відсотки від тих, які мешкають леґально. Враховуючи, що після вступу Чехії до Шенґенської зони прикордонні вимоги стали ще жорсткішими, то можна впевнено твердити, що нині більшість українців в Чехії живе і працює на цілком законних підставах. Нелеґальних міґрантів настільки зменшилося, що з п'яти існуючих для них таборів – три закрили.

Не відповідає дійсності і раніше активно підкреслювана чеськими засобами масової інформації теза про українську злочинність в Чехії. Майже в кожному заробітчанину тут вбачали кримінальника чи мафіоза. Як свідчить статистика, абсолютна більшість в'язнів тутешніх в'язниць складають чехи – понад 90 відс. А інших громадян Евросоюзу у 2007 році сиділо за чеськими ґратами ледь чи не вдвічі більше (504 особи), ніж українців (300).

Українці приїжджають до Чехії не тільки для заробітку, але й на навчання. Серед 27.5 тис. чужоземних студентів українці у 2007 році були на третьому місці (844 осіб). Більше за нас здобувають вищу освіту в Чеській Республіці тільки словаки (18,350) та росіяни (1,375). Показово, що абсолютна більшість чужоземців вчаться тут безкоштовно.

Чехія належить до найбільш мононаціональних країн Европи. Чехів серед громадян країни – 95 відс. Але й українці тут мешкають вже 90 років – від часів виникнення Чехословацької Республіки, коли сюди прибула перша хвиля політичної еміґрації після поразки українських визвольних змагань 1917-1921 років.

В Будинку національних меншин в центрі Праги українцям відведено кілька кімнат. Тут розташована найстаріша організація „Українська ініціятива" та журнал „Пороги". Голова товариства Віктор Райчинець радий вітати журналіста з Ужгороду, адже й він народився на Закарпатті, у селі Верхня Грабівниця на Воловеччині. Опинився у Чехії у 1966 році.

Українського життя тут тоді вже не було. Чехи не дозволяли українцям заснувати жодної громадської організації. Єдине, що існувало – це Празький український хор, який двічі на рік давав концерти та організовував вечір на Маланку. У 1969 році В. Райчинець разом з однодумцями створив український гурт, який назвали грецьким словом „Ігніс" („Полум'я"). З того часу цей колектив є візитівкою українців Чехії.

У Празі В. Райчинець знайшов і свою дружину – теж еміґрантку. Лідія Затовканюк потрапила до Чехії після війни разом з батьками-викладачами. Саме вона у 1992 році очолила щойно створену „Українську ініціятиву". Після смерти Лідії, керувати організацією довірили її чоловікові.

В. Райчинець розповів мені про недавно відкритий у Празі бронзовий пам'ятник Тарасові Шевченкові. Досі українська присутність тут була означена цвинтарем, де поховано чимало видатних українців, Українською греко-католицькою церквою св. Климента та меморіяльною дошкою на будинку, де було надруковано першого не цензурованого „Кобзаря".

„Найважча для нас ситуація була після 1992 року, коли Україна стала незалежною і до Чехії приїхала ціла хвиля українців, в тому числі – нелеґалів. Чехи не очікували цього і не знали, що робити. Бувало, що люди тут вмирали, і їхні тіла не могли навіть відіслати додому. Але поступово ситуація прояснилася. Тепер більшість наших людей працює леґально, найгірші часи – позаду... Втім, є ще ті, що працюють без паперів, але вони живуть переважно на периферії, в далеких селах, і до них уже там давно звикли. У леґалізації часто незацікавлені самі чеські підприємці, адже за кожного робітника вони мають платити понад 40 відс. податків від його платні".

В. Райчинець має звання Заслуженого працівника культури Чеської Республіки. Свого часу керував Чеським вар'єте. Від України також має нагороду – орден „За заслуги". „Ігніс" цього року готується до запису вже третього альбому. В. Райчинець дуже хоче, аби його колектив почули й земляки. Тож, може, цього року відбудуться нарешті їхні перші гастролі на Закарпатті.

Серед українців Чехії є й відома сучасна чеська письменниця Галина Павловська. Її іронічний роман „Дякую за кожний новий ранок" про повоєнних українців у Празі екранізований і має сталий читацький інтерес. І хоча донька колишнього президента Гуцульської республіки Степана Клочурака й не бере участи в українському громадському житті, але передплачує часопис „Пороги" і підписується на український манер – Галина, а не по-чеськи – Гелена.

Проте українці в Чехії асоціюються переважно з будівництвом. Тут їхніми руками збудовано чимало. Українських будівельників люблять, адже вони працюють без вихідних, в будь-яку погоду та й увесь світловий день. Та ще й за менші гроші, ніж чехи. Кому не подобатиметься такий працівник? Тож чехи до українців звикають.

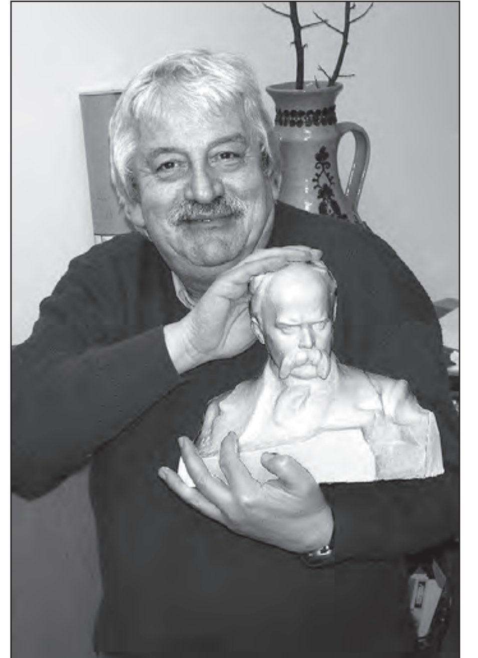
Найулюбленіше місце зустрічі українців – греко-католицька церква св. Климента, розташована в самому серці Праги, поруч із знаменитим Карловим мостом. На Великдень величезний собор аж розпирає від тисяч заробітчан, які мають можливість почути рідне слово з уст священика. Сюди приходять щонеділі зустріти знайомих, почути новини, відчути зв'язок з рідною землею.

Дедалі частіше трапляються в чеському суспільстві думки, які малюють українських заробітчан не в темних барвах. „Українці належать до европейської цивілізації, – каже мені празький журналіст, – тому треба їм створювати такі умови, аби вони не відходили з Чехії".

„Без українців будівельна промисловість у Чехії скрахувала б", – це думка чеських економістів.

„За що ми маємо чехам дякувати? – обурювалася у розмові зі мною українка, яка тут працює. – За те що використовують нас дешевше, ніж своїх працівників?".

Хтозна, може, колись чехи дякуватимуть українцям за відбудову їхньої країни. Адже тут їм пам'ятником буде чи не кожен другий збудований дім чи супермаркет.

Головний українець Чехії Віктор Райчинець.

Фото: Олександер Гаврош

Українці Словаччини не мають належної підтримки

Під час останнього Всесвітнього форуму українців у Києві я зустрівся з заступником голови Союзу русинів-українців Словаччини, відомим журналістом Павлом Богданом, і попросив його відповісти на декілька запитань.

– Зі Словаччини останнім часом надходять тривожні вістки про становище тамтешніх українців. Що трапилося?

– Після минулорічних парляментських виборів у Словаччині змінилася влада. До владної коаліції, крім інших, увійшла партія „Мост". Її заснували колишні члени мадярської партії разом з представниками словацьких інтелектуалів. Вона мала зіграти ролю захисника прав національних меншин.

Після виборів справи, що стосуються нацменшин, які раніше були у віданні Міністерства культури, перейшли до обов'язків віцепрем'єра уряду Словацької республіки Рудольфа Хмела, який якраз є представником цієї партії.

Хоч на зустрічі після виборів ми з віце-прем'єром говорили про те, як поліпшити становище нацменшин, насправді дійшло до погіршення. Тому що формування комітету у справах нацменшин тривало майже рік, і представник нашої організації до нього не потрапив.

Ми дотепер не знаємо, чому нам було зменшено бюджет на Свидницьке свято культури приблизно на одну третину, а на видання єдиної української газети „Нове життя" на цілих 50 відс. Це ключові наші проекти. І тому ми це вважаємо навмисним кроком для ослаблення українців Словаччини.

– І як мотивує ці свої дії словацька влада?

– Це ми хотіли б з'ясувати на зустрічі з Рудольфом Хмелом, але він все відкладає її. За такої ситуації ми не можемо далі видавати „Нове життя", хоч ця газета завжди вважалася одним з кращих українських часописів Европи. А саме цього року газеті „Нове життя" виповнюється 60 років.

Ми плянували з цієї нагоди провести міжнародну конференцію, адже це одна з найстаріших газет національних меншин Словаччини.

– А що буде з Фестивалем українців-русинів Словаччини, який проводиться вже пів століття у Свиднику?

– Ми довідалися про скорочення його бюджету на третину через два дні після його проведення.

(Закінчення на стор. 16)

Уточнення

У підписі до листа історика Андрія Сови зі Львова (28 жовтня) має бути: „Листа переслав Адольф Гладилович".

* * *

У „Свободі" 25 листопада (друкованій версії) при опублікуванні спомину „Василь Лев був заслуженим педагогом і плідним учением" було помилково поміщено світлину Василя Лева-молодшого, яка зберігалася в архіві без відповідного уточнення про зображену особу.

Новий закон про вибори – крок назад

17 листопада Верховна Рада голосами 366 депутатів схвалила новий закон про парляментські вибори. Провладна преса подає цю подію, як великий успіх демократії в Україні за президентства Віктора Януковича. Бо, мовляв, заодно з реґіоналами голосували й опозиційні фракції – Бльок Юлї Тимошенко і „Фронт змін" Арсенія Яценюка. Насправді це „заодно" є не перевагою, а ще одним кроком назад, ще однією ознакою деґрадування українського парляментаризму.

По-перше, новий закон повернув до життя змішані вибори: 225 депутатів обиратимуться за партійними списками – і знову за закритими від виборців! – а друга половина, тобто також 225 депутатів – за мажоритарною системою. Це коли кандидат дістає у своєї окрузі більше голосів, аніж кожен з його суперників.

По-друге, закон підвищив прохідний бар'єр до 5 відс.

По-третє, виборчі бюлетені вже не міститимуть графи „Не підтримую жодну партію", і „Не підтримую жодного кандидата".

По-четверте, новий закон не передбачає способу відкликання депутата, тобто звільняє його від відповідальности перед виборцями.

Отож чого тепер можемо очікувати від наступних виборів до Верховної Ради? Нічого доброго. Голосування за партійними списками і з 5-відсотковим прохідним бар'єром залишить у парляменті тільки представників цих трьох старих партійних середовищ – Партії Реґіонів, партії „Батьківщина" Ю. Тимошенко і партії „Фронт змін" А. Яценюка. Нові, проґресивніші політичні сили там не з'являться, бо не подолають навмисне піднятої прохідної межі.

Іншими словами, опозиція, проголосуваши за цей закон, повела себе дуже негарно, бо керувалася власною вузькопартійною вигодою, а не інтересами всього українського суспільства. Є всі підстави говорити про дискримінацію невеликих – покищо! – але переспективних партій.

Втім, суть проблеми – не в самому законі, а в конкретних українських обставинах, котрі навіть ідеальну виборчу систему можуть спотворити до невпізнання. Так буде і в наступних виборах. Закриті партійні списки означають, що люди не знатимуть, за кого голосують. А місця в тих списках знову партії продаватимуть за мільйони долярів. І знову Верховна Рада буде зручним прикриттям для олігархів і їхнього відповідного впливу на українську політику.

Закон діятиме на руку передусім Партії Реґіонів. Навіть якщо припустити, що до наступних виборів вона втратить підтримку на сході і півдні України – а це вже стається, – то в мажоритарній частині голосування реґіонали легко переможуть, бо тут все вирішуватиме вплив і тиск місцевої влади, а вся вона, майже вся, належить Партії Реґіонів.

Можемо наперед бути певними, що Венеціянська комісія визнає цей закон недемократичним. Але ж теперішній українській владі – не вперше „позичати очі в Сірка".

Політолог Олексій Якименко, один з експертів у ділянці виборчого права, заспокоює: мовляв, закон хибний, але ж він „так само невічний, як і попередні. Вже наступний склад парляменту може змінити виборче законодавство...".

Чи це достатня втіха?

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень	Марійка Осціславська	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ГРУДЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

День, від якого дуже багато залежало

Ледве чи за всю свою історію наш нарід в Україні і в світах сущий переживав таке потужне і чисте почуття єдности, як у кількамісячний проміжок між 24 серпня і 1 грудня – між днем відновлення державної незалежности України і днем Всеукраїнського референдуму, в якому громадяни країни мали відповісти на єдине запитання: „ Чи підтверджуєте Ви Акт проголошення незалежности України?" . Якщо у відповідях переважить „так", то це відразу надає актові Верховної Ради від 24 серпня незаперечну леґітимність, якщо ж „ні", то...

Тому до почуття духовної єдности усього свідомого українства домішувалася неабияка тривога. Імперія вже хиталася, але Москва втримувала у свої руках ще досить влади, аби перепинити українцям шлях до свободи.

Велемовно-солодкоголосий Президент СРСР Михайло Ґорбачов стелив перед національно пробудженою Україною „килимову доріжку" до „оновленого Союзу", по його боці став Президент Джордж Буш, невпопад остерігаючи віками нищених українців перед „згубним націоналізмом".

Та крига скресла – нестримна вода вдарила в береги, про повернення в минуле не могло бути й мови. „Свобода" з 16 листопада: „... Речники Президії Верховної Ради заявили незадоволеному Міхаїлу Ґорбачову і кореспондентам, що Україна тепер, перед виборами президента і референдумом, не може брати участи у переговорах... Ґорбачов хоче за всяку ціну перешкодити позитивному вислідові референдуму в Україні, вмішуючись до внутрішніх справ республіки...".

23 листопада „Свобода" передала враження кореспондента „Волл Стріт Джорнал" Дейвида Брукса від перебування в Києві:

„...На думку Д. Брукса, хоча українці не перестають мати симпатії до Америки, такими ж симпатіями до України Америка не грішить...Д. Брукс дуже критично оцінює виступ Буша в Києві і його заклики до об'єднання України з СРСР, та на доказ того цитує Івана Драча і Дмитра Павличка, які з невдоволенням висловлювалися перед ним про політику Президента США щодо України.

Американський журналіст стверджує важку ситуацію в Україні, яка, на його думку, на 70 відсотків буде в референдумі голосувати за незалежність, а все ж мало має зв'язків з Заходом. Він пише, що майже 40 тис. чужинців перебувають тепер в Москві, а лише 500 в Україні, а з того 75 – це американці.

Саме через брак тісніших контактів з Заходом Д. Брукс вважає, що українцям ще багато бракує для пізнання політичного й економічного правління державою... Наприкінці Д. Брукс передбачає, що після референдуму Україну визнають Польща, Мадярщина, Чехо-Словаччина і, може, Канада, але США будуть чекати, чи визнає цю незалежність Росія...".

Та вже 27 листопада Білий Дім запросив на зустріч до Вашінґтону групу провідних діячів українського походження, яким – цитуємо за „Свободою" з 30 листопада – „сам Президент заявив, що США у принципі вирішили змінити дотеперішню політику і визнають незалежність України після референдуму, якщо більшість її мешканців апробує державний Акт, прийнятий Верховною Радою 24 серпня... Участь у зустрічі взяли: Уляна Дячук, д-р Аскольд Лозинський, Тарас Шмаґала, суддя Богдан Футей, Владика Антоній, Владика Василь Лостен, Роман Раковський, д-р Богдан Бурачинський, Йосип Лисогір, Володимир Дудич, Володимир Баранецький, Роберт Мек-Конел, Марія Савчак, Євген Іванців і Наталка Кормелюк".

Уважний до України і прихильний до неї Д. Брукс все ж трошки помилився – голосами не 70 відс, а 90.92 відс. учасники референдуму відповіли: „Так, підтверджую". Але журналіст мав глибоку рацію, сказавши, що „ні один з двох найсильніших кандидатів на президента, ні В'ячеслав Чорновіл, ні Леонід Кравчук, не плянує впроваджувати авторитаризм".

Можливо навіть, демократії було аж забагато: бюлетень президентських виборів містив імена аж шести кандидатів – Віталія Гриньова, Л. Кравчука, В. Чорновола, Леоніда Табурянського, Ігоря Юхновського, Левка Лук'яненка. Сьомий, Олександер Ткаченко, наприкінці відкликав свою кандидатуру на користь Л. Кравчука.

На жаль, Національно-демократична опозиція не спромоглася на єдиного кандидата. Народний Рух не дійшов згоди: частина аґітувала за В. Чорновола, тоді голову Львівської обласної ради, частина – за Л. Лук'яненка. Саме цей внутрішній розлад між рухівцями дозволив Л. Кравчукові перемогти в тих перших президентських виборах.

З висловлених Д. Бруксом напередодні референдуму передбачень справдилося ще одне – першою державну незалежність України визнала таки Польща, це сталося буквально наступного дня, 2 грудня. Того ж дня прем'єр-міністер Канади Браєн Малруні заявив, що його країна також визнає незалежну Україну.

3 грудня Україну визнали Угорщина, 4 грудня – Литва і Латвія, 5 грудня – Росія, Болгарія і Словенія. До кінця грудня 1991 року про визнання незалежної Ураїнської держави оголосили уряди 68 держав світу, серед яких були США, Німеччина, Великобританія, Швеція, Італія, Японія.

Процес виходу України з імперії, при всій його рішучості, обійшовся без кровопролиття і насильства, і це робить його гідним найбільшої поваги з боку світу. Властиво, ця достойна миролюбність українства робила зайвим підпис Президента Л. Кравчука під угодою в білоруській Біловезькій Пущі про утворення якоїсь нікому не зрозумілої Співдружности незалежних держав.

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Пам'ятаймо про трагедію Батурина

Лише в роки незалежности України історична наука почала розкривати героїчні сторінки з історії нашої країни, і ми дізнались про Конотоп, Батурин, Крути, Базар та інші події, які раніше замовчувались або перекручувались.

2 листопада минуло 303 роки від Батуринської трагедії – різанини, вчиненої московськими військами над захисниками і жителями Батурина. В російській історіографії про цю подію мовчать. В новому підручнику з історії Росії про це сказано, що Меншиков захопив столицю гетьмана і знищив всі запаси пороху і продовольства. І не більше. Для учнів російських шкіл цього досить, але чи зрозуміють учні українських шкіл, що відбулось в Батурині 2 листопада 1708 року? Чому ці події називають різнею або трагедією?

Відповідь на ці питання дають дослідження Володимира Мезенцева, Олександра Оглобліна, Степана Павленка та інших вчених, а також результати археологічних розкопок, які проводяться в Батурині вже понад 10 років. Археологи зробили висновок, що в Батурині відбулось масове, жорстоке знищення мирного населення, яке сьогодні вважають військовим злочином.

В результаті батуринської різанини загинуло понад 15 тис. захисників і жителів міста. Після знищення Батурина переможці жорстоким терором хотіли залякати населення України. В містах і містечках вивішували царські укази, а поруч для остраху ставили голови страчених прихильників гетьмана. Були спалені Гадяч, Ромни, Нехороща, Келеберда, Переволочна, Старий і Новий Кодак, Гайворон, більшість населення загинула.

6 листопада в Глухові цар скликав нараду для виборів нового гетьмана. Гетьман Іван Мазепа був позбавлений всіх прав і нагород, його зображення повісили і прокляли в церквах. Публічно були страчені полонені старшини гетьмана І. Мазепи. Першим було четвертовано полковника Дмитра Чечеля, голови страчених виставили на списах в Глухові. Так жорстоко карателі святкували перемогу. У 1240 році хан Батий після взяття Києва помилував пораненого і взятого в полон керівника оборони воєводу Дмитра за виявлені мужність і відвагу. А через 500 років московський правитель четвертував полоненого пораненого керівника оборони міста.

Криваву розправу над полоненими вчинили в Лебедині, де було страчено понад 900 прихильників І. Мазепи. В місті створили новий, окремий цвинтар, відлучений від християнського, який і сьогодні відомий під назвою „гетьманці".

Завдяки зраді Гната Галагана була зруйнована Запорізька Січ, захоплені січовики після жорстоких катувань були страчені. Такий кривавий погром вчинили московські карателі в Україні. Цілком зрозуміло, чому в підручниках з історії Росії про Батурин сказано лише одне речення.

Падіння Батурина і поразка гетьмана І. Мазепи мали фатальні наслідки для України. Вони привели до ослаблення визвольної боротьби українців за незалежність, до ще більшого поневолення. На шляху до незалежности наш народ пережив не одну трагедію, подібну до батуринської. Ми повинні пам'ятати про всіх, вони боролися, як вміли і як могли. Дослідники одностайно вказують на важливу причину наших поразок – це зрада і відсутність єдности. Після здобуття незалежности Росія не змирилась з нею, сьогодні вона веде тотальний наступ проти України, намагається знову втягнути її в своє ярмо. Не забуваймо про це, будьмо пильні!

Володимир Висоцький,
Кліфтон, Ню-Джерзі

Голодомор в Україні був геноцидом

Даремно московські пропаґандисти та Віктор Янукович намагаються довести, що в Україні у 1932-1933 роках не було геноциду. Правду висвітлюють нещодавно виявлені архівні документи. Комуністична влада штучно створила голод, щоб вжити його як один із засобів у боротьбі з українським народом.

У листі начальника Державного політичного управління України Всеволода Балицького до Йосифа Сталіна від 23 грудня 1932 року говориться:

„На сьогодні широко розвинуте петлюрівське підпілля охоплює за неточними даними 67 районів України. За 20 днів грудня арештовано 12,178 чоловік". Далі він повідомляє, що восени 1931 року почався широкий набір до повстанських організацій і відділів „колишніх петлюрівців, учасників різних банд і куркулів, з ціллю підняти весною 1933 року повстання в Україні". У довгому звіті він докладно інформує про події та арешти в областях і районах України.

Про серйозність загрози для Й. Сталіна, свідчить той факт, що, незважаючи на новорічне свято, 28 грудня 1932 року, він висилає телеграмою повідомлення В. Балицького, а 1 січня 1933 року вимагає жорстких дій від генерального секретаря Центрального комітету Комуністичної партії (більшовиків) України Станіслава Косіора. І вже взимку 1933 року люди гинули з голоду, бо влада загарбала увесь урожай, пограбувала всі людські запаси, на яких люди могли ще вижити. Цей один факт свідчить, що то був запланований злочинний акт Москви.

Москва далі приховує правдиву причину геноциду, бо боїться, щоб світ не засудив її за таке варварство.

Іван Буртик,
Кліфтон, Ню-Джерзі

Марна спроба зібрати українофобів

У перші дні листопада доморощені українофоби за вказівкою з Москви знову силкувалися продемонструвати свою відданість Росії. Приводом нагадати про себе вони використали День народної єдности, який Росія запровадила сім років тому замість роковин Жовтневої революції. Але святкування навіть в Росії цього разу нагадувало пародію на єдність.

Цього року ніяких урочистих заходів у Кремлі не проводилося, а у самій столиці одночасно на 120 майданчиках кожна партія і громадська організація збирала своїх прихильників.

В Україні прихильники Росії мали провести „Русскій марш", відпрацьовуючи датки Москви, яка щорічно на 125 офіційно зареєстрованих в Україні російських організацій витрачає не менше 14 млн. дол. Деякі не отримують ні копійки й ображаються на тих, кого „підгодовують", сваряться з ними.

Спершу плянували провести акції у дев'яти містах України, потім список скоротили до шести.

У Києві російські співвітчизники фактично проіґнорували „Русскій марш". Бабусь і дідусів, яких за 30 грн. кожному вдалося зібрати на акцію біля Києво-Печерської лаври, можна було полічити на пальцях.

Представники українських об'єднань, пропустивши учасників хресної ходи з нагоди свята Казанської ікони Божої матері, перекрили шлях учасникам „Русскаво марша". Юні націоналісти позривали прапори партії „Русскій блок" і витерли об них ноги. Імперський марш українофобів у столиці було зірвано.

В Одесі, не зважаючи на заборону суду, „Русскій марш" відбувся і зібрав під свої прапори до 150 осіб. У Севастополі „Русскій марш" одні проросійські організації проводили 4 листопада, а інші – наступного дня. На своїх вічах вони звинувачували одна одну у відсутності єдности.

У Донецьку „Русскій марш" був проголошений як хресна хода, тож 40-50 його учасників під прапорами Росії безперешкодно крокували вулицею Артема під охороною міліції.

У Миколаєві місцева організація „Русскій блок" провела ходу, об'єднавши … аж 100 осіб. Очолювали ходу дві дебелі молодиці в російських сарафанах. Для найнятих за гроші 20 херсонських студентів „Русскій марш" став просто вечірньою прогулянкою у центрі міста.

Отак прорахувалися кремлівські ляльководи, сподіваючись на масову підтримку українофобів. Дарма!

Станіслав Змієвський,
Одеса

Настав час бити на сполох

У „Свободі" 28 жовтня з'явилася маленька вістка „Московський Патріярх хоче змінити Конституцію України". Ця маленька вістка схвилювала мене до глибини душі. Це ж хитра руська релігійна пропаґанда! А яке буде реаґування Українських Православних Церков в Україні? Виглядає, що українці не дбають про те, що Патріярх у Москві плянує для українців.

Ця інформація важлива для всіх українців. Ми усі разом повинні бити у дзвони, що є велика загроза для України. Схаменіться, українці! Чи ви маєте погодитись з тим, що московські „батюшки" кажуть?

Російські „батюшки" у Москві не лише хочуть змінити українську Конституцію, але також вчити українських дітей у школах, щоб росли слухняними москалями, а українські політики не протестують.

Якби український Патріярх сказав, що треба змінити Конституцію Росії і учити російських дітей у Москві української мови, то кожен москаль кричав би на цілий світ! А наші люди і політики запхали голови у пісок і ніби все гаразд у них.

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавер

Ми вже не читаємо „Свободу"

Вже рік я не отримую часопису „Свобода", чекаю на листоношу, а газети немає. Я зрозумів, що закінчилась передплата, яку мені подарували в 2007 році американці українського походження, за що я щиро вдячний. Тоді від мого імені „Свобода" надрукувала велику подяку. Прошу, надрукуйте тепер моє прохання знову передплатити для мене газету „Свобода". Сусіди просять дати їм почитати число газети, а я кажу, що немає. Я – пенсіонер, 73 роки.

Моя адреса: Володимир Артемчук, вул. Юрія Курія, 20, кв. 2, Вінниця, 21-034 Ukraine.

Володимир Артемчук,
Вінниця

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулися річні збори і вибори екзекутиви УОКЦ

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 30 жовтня відбулися 32-гі річні збори Українського Освітньо-Культурного Центру (УОКЦ).

Президент УОКЦ Борис Павлюк відкрив збори, Стефан Макух провів молитву. Присутні вшанували хвили`ною мовчання активних членів Центру, які цього року відійшли у вічність – Іванку Луцишин, Марію Олійник та Меланію Сарахман.

Писар Наталія Ґріґа прочитала протокол попередніх зборів, які відбулися 25 жовтня 2010 року.

У своєму звіті Б. Павлюк розповів про діяльність УОКЦ, нагадав, що у грудні 2010 року був організований Комітет стратегічного плянування та збірки фондів. З того часу комітет провів зустрічі з організаціями УОКЦ і на їх основі виробив цілісний плян на майбутнє.

Голова комітету Любомир Пиріг представив присутнім сім точок стратегічного плянування, зокрема це розширення соціяльних програм для новоприбулих та сеньйорів, розвиток культурних проєктів, тісніша співпраця з новою хвилею іміґрантів, розвиток молодіжних програм, відкриття кафетерії. Цей плян був прийнятий Дирекцією УОКЦ 21 вересня цього року.

Б. Павлюк детальніше зупинився на роботі кожного сектора,

Новобрані члени екзекутиви Українського Освітньо-Культурного Центру (зліва): Любомира Калита, Наталка Фірко, Борис Павлюк, Софія Коропецька, Марко Тарнавський, Наталія Ґріґа, Андрея Жаровська.

проаналізував доходи та витрати УОКЦ.

Крім доходів від винайму приміщення українським та американським організаціям, базарів та датків від громади, УОКЦ також отримав ґрант 5,000 дол. від „Western Union" для навчання англійської мови новоприбулих та 10,000 дол. від фундації „Connelly".

Ці суми УОКЦ отримав завдяки комітетові ґрантів, зокрема Петрусі Савчак та Нілі Павлюк. Минулорічний фонотон та „Коляда" принесли близько 73 тис. дол. Також надзвичайно щедрий дар надійшов від д-ра Юрія Рибака, який заповів для УОКЦ 70 тис. дол. Б. Павлюк представив бюджет на наступний рік.

Роман Петик прочитав звіт Контрольної комісії, Лариса Кривуша подала звіт Номінаційної комісії і представила кандидатів, яких комісія рекомендувала переобрати на новий трирічний термін. Рада директорів УОКЦ складається з 24 членів. Термін урядування кожного члена триває три роки.

Одночасно з обранням нових членів до Ради директорів були проведені вибори Виборчої і Номінаційної комісій.

Після голосування голова Виборчого комітету Любомира Калита оприлюднила результати. Кандидати до Ради директорів, рекомендовані Номінаційною комісією, отримали переважну більшість голосів і були обрані до нової Ради директорів.

7 листопада Рада директорів УОКЦ вибрала нову екзекутиву. Одноголосно Борис Павлюк перевибраний президентом і головним екзекутивним урядником корпорації.

Також одноголосно вибрано секретарем – Наталію Ґріґу, скарбником – Софію Коропецьку, віце-президентом сектору адміністрації – Л. Калиту, віце-президентом сектору будинку і установи – Романа Цигана, віце-президентом сектору зв'язку – Андрею Жаровську, віце-президентом сектору програм – Наталку Фірко і віце-президентом сектору фінансів – С. Коропецьку.

Наталія Ґріґа

Міжнародний інститут вручив нагороду Марії Зарицькій-Червійовській

ДІТРОЙТ. – Кожного року Міжнародний інститут влаштовує зустрічі, на яких відзначає професійних жінок етнічних груп Дітройту. В минулі роки були відзначені американки українського походження Йоганна Драгінда-Кульчицька – засновниця танцювального гурту „Гомін України" та Анастасія Вокер – перша голова дирекції „Українського села". Цього року відзначення від української громади одержала Марія Зарицька-Червійовська, яку до відзначення представила Округа Союзу Українок Америки в Дітройті, як активну союзянку та професійну особу.

Нагородження відбулося 20 жовтня на бенкеті, на якому дирекція Інституту нагородила спеціяльною Ґрамотою 16 заслужених жінок з різних етнічних груп, розпочинаючи цим актом Інтернаціональний фестиваль в Савтфілді, який тривав протягом 21-23 жовтня з виставками різних етнічних груп. Від української громади цього року влаштували виставки Олена Папіш та Уляна Кушнір, а 22 жовтня виступила на фестивалі танцювальна група „Гомін України".

Виконавчий директор Інституту Войцех Зальновський розповів про працю та мету Міжнародного інституту, який нагороджує найпрофесійніших та найактивніших жінок, бо жінка – це та сила, на якій тримається дім, родина і суспільство.

Етнічний директор Нада Далгамауні вручала грамоти. Нагороджені жінки мали своїх представниць, які представляли кожну нагороджену.

М. Зарицьку-Червійовську представляла У. Кушнір, яка розповіла багато цікавого з її життя. Після отримання грамоти М. Зарицька-Червійовська розповіла, що вона вже мала нагоду бути присутньою в цьому інституті як дебютантка на балі Інженерного Товариства в 1958 році.

М. Зарицька-Червійовська також представила присутніх на бенкеті активісток української громади – Ірену Петріну, Христину Липецьку, Христину Козак, Віру Захарясевич з чоловіком Зеноном, Віру Андрушків, О. Папіж, Віру Криву, Катю Конея, Олю Соловій, Оксану Огар, Уляну Огар-Кушнір, Миросю Кизима, Христину Зарицьку та свого чоловіка Олександра Червійовського.

До грамоти була додана біографія М. Зарицької-Червійовської. При комуністичному режимі її вивезли з України разом з мамою та бабусею до Казахстану. Опісля їй вдалося потрапити до Ірану, Палестини, Південної Родезії (Зімбабве), потім до Англії і, нарешті, до Дітройту, де її активність почалася від школи при парафії Непорочного Зачаття, Рідної Школи.

Як здібна студентка вона отримала стипендію на навчання в університеті. Вона була одружена з Людомиром Зарицьким і має доню Христину, сина Андрія і внуків Брендена та Ейдена. Закінчила Вейн-Стейт університет за фахом фармацевта. Від 1986 року була директором шпитальних фармацій в Дітройті, клінічним фармацевтом. Зараз – на пенсії і продовжує громадську працю в 96-му Відділі СУА.

Була в Комітеті оборони переслідуваних в Україні. За її участи в цій організації були звільнені в'язні Леонід Плющ, Надія Світлична, Валентин Мороз, Ніна Строката, Святослав Караванський, Микола Руденко, генерал Петро Григоренко та багато інших.

Віра Крива

Учасниці бенкету в Дітройті 20 жовтня з Марією Зарицькою-Червійовською (в центрі).   Фото: Віра Андрушків

Презентація книги „Scratches on a Prison Wall" відбулася у Філядельфії

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 29 жовтня дорослі та учні старших та молодших кляс „Нашої Української Рідної Школи" (НУРШ) мали унікальну можливість після закінчення навчання бути присутніми на презентації в Українському освітньо-культурному центрі (УОКЦ) книги Люби Комар „Scratches on a Prison Wall". Книгу переклала і відредаґувала її дочка Христина Прокоп.

Ця книга – вражаючий опис періоду історії, коли відважні чоловіки та жінки ризикували своїм життям в ім'я честі та любові до своєї Вітчизни.

„Коли я прочитала цю книжку, то відразу подумала, як чудово було б, щоб наші учні дізналися про ті жахливі часи в Україні зі спогадів молодої дівчини, яка їх пережила. Це – інший спосіб вивчення історії, географії та навіть і соціології, ніж той, до якого учні звикли у школі", – сказала Наталка Фірко, віце-президент сектору програм УОКЦ та координатор імпрези.

Вона додала: „Відрадно, що Ліда Прокоп, сестра Христини, презентувала книгу англійською мовою, адже це справило більше враження на учнів та додало глибшого виміру до того, що вони чують щосуботи у центрі".

Л. Прокоп почала розповідь описом подій до та після арешту її мами Л. Комар – це був жахливий судовий процес, брутальне ув'язнення і, нарешті, втеча. Доповідачка продовжила, що її мати забажала, щоб книга була написана англійською мовою для ширшого кола читачів теперішнього та майбутнього поколінь. Вона глибоко шкодує, що її мама, на жаль, не дочекалася публікації книжки.

Після доповіді був показаний відеоуривок відгуку Олександра Мотиля, відомого письменника, професора політології та заступника директора відділу ґльобальних справ Ратґерського університету.

Проф. О. Мотиль сказав: „У цих захоплюючих спогадах молодої української жінки про боротьбу з комунізмом та нацизмом Люба Комар переживає ув'язнення, тортури, смертельний вирок, жорстокість, порятунок, опір і, нарешті, втечу на Захід. Понад усе вона зберігає гідність та демонструє спокійний героїзм – переконливо доводячи, що тоталітаризм є в кінці кінців безсилим перед особистістю, яка має духовну сміливість висловлювати правду".

Лідія Прокоп і президент Українського освітньо-культурного центру Борис Павлюк. Фото: Андрея Жаровська

Тітка авторки статті Марія Грущак-Квіт, яка народилася в Америці, а виховувалася в Україні, була кур'єром Організації Українських Націоналістів і після арешту була ув'язнена у Дрогобичі, де померла. Вона вишкрябала на тюремній стіні, що ніколи не видасть членів ОУН, незважаючи на всі тортури.

Л. Комар, 21-літня студентка Львівського університету, була вперше арештована енкаведистами вночі у 1940 році. Вони допитували її про ОУН, про допомогу Українській Повстанській Армії (УПА). Коли Л. Комар відмовилася говорити з ними, її катували. Після чотирьох місяців ув'язнення відбувся суд і їй винесли смертний вирок. 59 осіб були тоді засуджені. Їх перевезли до Сибіру, де вони чекали страти. Під час втечі із в'язниці Л. Комар та іншим вдалося дістатися на Захід.

Книжку „Scratches on a Prison Wall" можна випозичити у бібліотеці УОКЦ та придбати на „Amazon.com" або у книгарні „Barnes & Noble".

Під час презентації книги Люби Комар „Scratches on a Prison Wall".

Петруся Савчак
Переклад з англійської мови:
Наталія Ґріґа

Кредитна картка підтримуватиме висвітлення Голодомору

НЮ-ЙОРК. – 18 листопада Українська Національна Федеральна Кредитна Спілка оголосила про випуск безпрецедентного фінансового продукту на підтримку заходів з висвітлення трагедії Голодомору 1932-1933 років в Україні – кредитної картки „VISA Holodomor", яка є результатом партнерства кредитної спілки та Крайового комітету США з визнання Голодомору геноцидом.

Картка дає можливість її власникам долучитися до підтримки діяльности Крайового комітету Голодомору, спрямованої на поширення правди про організований сталінською владою штучний голод українців та сприйняття Голодомору як геноциду українського народу.

Власники кредитної картки „VISA Holodomor" робитимуть фінансові внески, не витрачаючи власних коштів. Внески, які складатимуть 1 відс. від обсягів щоденного використання картки, сплачуватиме Українська Національна ФКС.

Представляючи кредитну картку, голова Дирекції кредитної спілки Володимир Дробенко відзначив особливе значення цього продукту. „Відтепер не лише політичними деклараціями та громадськими акціями, але й фінансовими діями українці сприятимуть утвердженню правди про геноцид", – сказав він.

Голова Крайового комітету Голодомору Михайло Савків став першим замовником кредитної картки „VISA Holodomor".

Головна управителька кредитівки Христина Балко відзначила зацікавлення громади новою кредитною карткою через бажання підтримати вшанування пам'яті жертв Голодомору.

Кредитна картка „VISA Holodomor" стане доступною для членів кредитівки, починаючи з грудня цього року.

Крайовий комітет США з визнання Голодомору геноцидом охоплює 16 українських організацій та осередків, що діють на теренах США, з метою сприяння впровадженню освітніх та інформаційних програм щодо Голодомору, проведенню заходів з увічнення пам'яті жертв Голодомору і збереженню спадщини тих, хто залишилися живими. Одним з першочергових завдань комітету є спорудження у Вашінґтоні меморіялу, присвяченого жертвам геноциду 1932-1933 років в Україні.

Українська Національна Федеральна Кредитна Спілка

Під час представлення нової кредитної картки „VISA Holodomor" (зліва): Володимир Дробенко – голова дирекції і Христина Балко – головна управителька Української Національної Федеральної Кредитної Спілки, Дарія Пішко-Комічак – виконавчий секретар, Михайло Савків – голова Крайового комітету Голодомору.

Відбулась 21-ша Канадсько-Українська парляментарна програма

ОТАВА. – 15 вересня 34 українські інтерни взяли участь у 21-ій щорічній Канадсько-Українській парляментарній програмі стажування, створеній Ігорем Бардином, юристом з Торонто, яка надає можливість студентам пройти двомісячне стажування з депутатом Палати громад чи Сенату.

Цього року студенти з вищих шкіл Риму, Берліну, Острога, Києва, Львова, Харкова, Чернівців, Тернополя, Івано-Франківська, Луганська, а також з Москви, Казані, інших міст працювали стажерами у Парляменті. Вони побували у посольствах Польщі, Росії, Великобританії, США і України, брали участь у тренінґах з верховенства права і громадянського суспільства у Квебеці, Отавському університеті і Університеті св. Павла.

Студенти також відвідали тренінги з сенатором Рейнел Андрейчук, депутатами Фіном Донелі (Британська Колюмбія), Пітером Стофером (Нова Шотляндія), Браєном Мейсі (Онтаріо), Діпаком Обраємом (Альберта), Пітером Ґолдрінґом (Альберта), Джеймсом Безаном (Манітоба), Шелі Главер (Манітоба) і Вейном Істером (Острів Принца Едварда).

Інтерни також відвідували заходи, організовані українською громадою. Стажери займалися волонтерською роботою, допомагаючи голодним та бездомним в Отаві, побували біля нового пам'ятника Тарасові Шевченкові в Отаві.

Гості організували українські вечорниці в Посольстві України, під час яких голова Канадсько-Української дружньої групи Роберт Сопук вручив стажерам сертифікати участи підписані Прем'єр-міністром Стівеном Гарпером. Під час святкування „Українського дня у Парляменті" інтерни влаштували концерт українських пісень в Ротунді Центрального бльоку Парляменту.

Юлія Бондаренко,
Києво-Могилянська академія
Андрій Мироненко
Московський університет ім. Ломоносова

Учасники Канадсько-Української парляментарної програми.

УКРАЇНА І СВІТ

Свято організували союзянки

МАРІЮПОЛЬ. – У всіх навчальних закладах міста було відзначено День української писемности та мови. Про це подбали членкині Маріюпольського осередку Союзу Українок.

Тетяна Ігнатченко допомагала у написанні Всеукраїнського диктанту з української мови у Приазовському державному технічному університеті. Іспит з рідної мови складали декани, фахівці з металюрґії та економіки. Без жодної помилки впоралися з складним завданням професори В'ячеслав Роянов та Ігор Ткаченко, декан факультету інформаційних технологій Михайло Верескун, доцент Віктор Кравченко і завідувач лябораторії ковальсько-штампувального виробництва Володимир Стасів. Отже, нема підстав вважати Маріюполь неукраїнським містом.

У міському ліцеї лекцію „Інтерактивні методи у вивченні „Пересопницького Євангелія" проводила вчитель-методист Людмила Даниленко. Учні заздалегідь розділились на три групи. Історики склали власну таблицю найпомітніших дат в житті видатної книги, філологи зосередились на мовних особливостях твору, мистецтвознавці захоплювались зовнішнім оздобленням Пересопницького Євангелія, пропонували однокласникам намалювати літери з Першокниги.

Наступного дня з ліцеїстами зустрілись союзянки – поетеси Віра Сильченко та Світлана Павлюк, які представили свої нові вірші і послухали твори молодих шанувальників лірики.

У двох російськомовних школах створені українські кляси, у яких навчають дітей Наталія Кирпиченко, Анна Оноприєнко, Галина Севрук. Директорами в цих школах працюють Ніна Воробей і Валентина Полторацька.

У Технологічному ліцеї свято організували вчителька української мови Олена Кулигіна, директор Павло Чистяков.

В Будинку вчителя поетеса Лариса Козликіна підготувала лекцію про видатного археолога і поета Бориса Мозолевського.

Ірина Молчанова,
голова осередку Союзу Українок,
Маріюпіль

Презентація папських енциклік в УКУ

ЛЬВІВ. – Католицька Церква вже 100 років поспіль видає енцикліки – документи, що стосуються соціяльної сфери життя, де шукає моделі розвитку суспільства. Однак, енцикліки досі не отримали належної оцінки у суспільстві. Часто вони живуть своїм життям, а світ – своїм.

Про це розповів проректор Українського Католицького Університету (УКУ) Мирослав Маринович 15 листопада під час презентації в УКУ папських соціяльних енциклік „Deus Caritas Est" („Бог є любов") Папи Бенедикта XVI (2005), „Solicitudo Rei Socialis" („Турбота про соціяльні справи") Папи Івана Павла II (1987), „Populorum Progressio" („Розвиток народів") Папи Павла VI (1967), „Caritas in Veritate" („Любов у правді") Папи Бенедикта XVI (2009).

На думку М. Мариновича, читання папських енциклік вимагає співпраці – прив'язування вічних істин до щоденного життя. „В Україні ми думаємо над моделями розвитку суспільства, шляхами виходу з кризи.

В енцикліках такі пропозиції є, але вони не засвоєні. Цю думку я можу проілюструвати таким прикладом. Ще у 1967 році у „Populorum Progressio" Папа Павло VI вказав, що основні причини відсталости мають нематеріяльний характер.

Причин є кілька – відсталість волі, яка часто занедбує солідарність, а брак солідарности породжує відсутність поступу. Мислення, яке не завжди вміє спрямувати свої бажання. А також дефіцит братерства між людьми та між народами. Хіба це не списано з української реальности?" – підсумував М. Маринович.

„Чотири презентовані енцикліки об'єднує тема розвитку та проґресу, – вважає викладач соціяльного вчення Церкви, адвокат Андрій Костюк. – Власне, папські документи є зразком цього проґресу у певній галузі богословської науки, соціяльного вчення. У той же час вони є прикладом стабільности та сфокусованости на певних принципах. Вихід із кризи та шлях проґресу можливий за заміни соціяльного сприйняття іншого – не як конкурента, а як брата, для якого ми можемо зробити щось безкорисливо. В економіці та суспільних взаєминах повинно бути місце для дару. Але не можна до цього нікого примушувати, це має бути вільний акт конкретної людини".

Прес-служба УКУ

В інтернаті створено майстерню

КОЛОМИЯ, Івано-Франківська область. – Гончарна майстерня віднедавна почала працювати на базі Коломийського дитячого будинку-інтернату, де проживають вихованки з помірною розумовою відсталістю та відносно збереженими фізичними даними. Це черговий соціяльний проєкт благодійної організація „Українська благодійницька мережа".

Як і під час свого попереднього проєкту – облаштування свічкової майстерні в Снятинському будинку-інтернаті для дітей з особливими потребами – організація дотримується засади, за якою дітям надається не допомога у вигляді речей, подарунків чи їжі, а можливість творчої реалізації, самовираження, зайняття свого часу.

У Коломийському інтернаті перебуває 65 дівчаток, кожна з своїм характером і всі з особливими потребами. На всіх є один вихователь з 10-річним стажем роботи.

У соціяльному пляні є чисті, прибрані кімнати, їжа, медичне обслуговування. А от що стосується дозвілля, то діти з розумовою відсталістю не завжди можуть зрозуміти призначення того чи іншого предмета, їм не вистачає справи, яка приносила б задоволення і заповнювала вільний час. Фахівці вважають, що і такі діти можуть розвиватись через мистецтво, яке для дітей-інвалідів може стати можливістю почути, побачити, пізнати та відчути все розмаїття навколишнього середовища.

Вихованка дитячого інтернату в Коломиї зайнялася гончарством.

Гончарство в Коломийському дитячому будинку-інтернаті справляє терапевтичний вплив на психіку дитини з особливими потребами і є доступним для дітей з затримкою розвитку. Тим більше, що глина є безпечним, піддатливим матеріялом, який в руках дитини може стати неповторним витвором мистецтва. Докладніша інформація є на сторінці www.ubm.org.ua.

Наталія Марцінко,
психолог організації „Українська благодійницька мережа"

Йшла мова про людську гідність

ЖИТОМИР. – Керівник Школи біоетики Українського Католицького Університету, член-кореспондент Папської академії „Pro Vita" о. д-р Ігор Бойко 14 листопада зустрівся зі студентами Житомирського інституту медичного сестринства за програмою Суспільних днів Української Греко-Католицької Церкви, які відбулися уже вп'яте. Тема зустрічі – „Сучасні виклики біоетики".

Мова йшла про гідність людини. „Ми живемо у пострадянський період, коли питання людської гідности тривалий час у суспільстві не обговорювали, – зазначив о. д-р Ігор Бойко. – Але студенти-медики цікавляться цією проблематикою та сучасними дотичними медичними питаннями, тому з великим зацікавленням слухають лекції".

Провідний український експерт з біоетики розповів про причини виникнення цієї новітньої науки. Появу біоетики спричинив стрімкий проґрес біомедичних наук. Впровадження реанімаційних технологій, експерименти з контрацептивними засобами, трансплянтація органів, поява допоміжних репродуктивних технологій, клонування та розшифрування геному людини розширили можливости науки та медицини. Але питання моральної відповідальности за послаблення межі між життям та смертю залишилися відкритими.

На зустрічі також обговорили біоетичні принципи, зокрема, проблеми аборту, штучного запліднення, суроґатного материнства.

Закінчилися Суспільні дні у Житомирі 27 листопада благодійною акцією житомирської спільноти „Віра і Світло".

Суспільні дні УГКЦ – це відкрита платформа, яка об'єднує вірних УГКЦ, інших Церков, спільнот та всіх людей доброї волі. Це перша на пострадянському просторі спроба заанґажувати представників релігійних і недержавних організацій у публічну дискусію на місцевому та загальнонаціональному рівні.

Прес-служба УКУ

Керівник Школи біоетики Українського Католицького Університету о. д-р Ігор Бойко під час зустрічі з студентами Житомирського інституту медичного сестринства.

Свято 800-річчя древнього міста

ЗБАРАЖ, Тернопільська область. – Збаражеві виповнилося 800 років з часу першої писемної згадки про нього, яку містить одна з найвідоміших літописних пам’яток давньої України – „Галицько-Волинський літопис“.

15-16 жовтня відбулася наукова конференція „Збараж: крізь віки“, яку організував і провів Національний заповідник „Замки Тернопілля“. На конференції обговорювалися не лише багатогранні аспекти історії міста, але й проблеми і шляхи вирішення проблем охорони культурної спадщини Збаража і України.

Мешканці і гості взяли участь у Всеукраїнському фестивалі козацької пісні „Байда“, побачили захоплююче авіявидовище, побували на урочистому відкритті нового стадіону, на якому їх порадували своїм співом Степан Гіґа та гурт „Гайдамаки“, відвідали містечко народних майстрів Тернопільщини,яке розгорнулося в призамковому парку.

Відбулося погашення поштової марки „Збаражеві – 800“ та філателістична виставка, а також презентація книги „Збаражеві – 800“, на якій виступили український письменник Роман Лубківський і громадсько-політичний діяч Михайло Ратушний.

Завершилися урочистості 15 жовтня святковим файєрверком, лазерним видовищем і 16 жовтня – святковими недільними Службами Божими в церквах міста і району.

До проведення урочистостей долучилися підприємці, співробітники державних установ, приватних фірм, голова обласної державної адміністрації Валентин Хоптян (це він за умов недостатнього фінансування спромігся організувати достойний рівень урочистостей), генеральний директор Національного заповідника „Замки Тернопілля“ Анатолій Маціпура, який спромігся відкрити дві нових залі в Замковому палаці Збаража.

А. Маціпура також домігся випуску з друку п’яти видань, присвячених містові і замкові, що стало справжньою сенсацією, бо за останніх майже 20 років про Збараж не було випущено жодної книги.

Найактивнішим учасникам підготування урочистостей дирекція заповідника вручила пам’ятні подяки, які виконав талановитий художник Євген Удін.

Одну з таких подяк надіслано на адресу проф. Володимира Петришина до США, який свого часу подарував низку полотен художниці Аркадії Оленської-Петришин, які стали окрасою замкового палацу Збаража.

Володимир Чайка

На святковому ярмарку в Збаражі.

Шановні володарі дитячого журналу „ВЕСЕЛКА“, який колись видавався в „СВОБОДІ“!

Щоб завершити відкриту для загального користування підбірку „Веселки“ на вебсайті „Свободи“ (svoboda-news.com/veselka.shtml) нам не вистачає наступних чисел:

Рік	Число
1986	1, 12
1987	всі
1988	1, 9, 10, 11
1989	1, 4-10
1990	всі
1991	всі крім 10
1992	1, 6, 10, 11
1993	7, 8
1995	7-12

Якщо хтось має ці числа – просимо надіслати до редакції на адресу:

Svoboda
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

Дякуємо!

На подвір'ї у Черненків, як в музеї

ДАХНІВКА, Черкаська область. – Подвір'я Олексія Черненка добре відоме черкасцям. В окремі дні люди стають у чергу, щоб увійти до двору, зфотографуватись, відпочити в затишній альтанці, подивитись на українські знаряддя праці та побуту.

Все розпочалось в 1978 році, коли О. Черненко придбав під забудову землю – в рівчаках з болотом. Не один десяток вантажівок ґрунту привіз сюди. Але місцева влада вирішила забрати площу під будівництво дитячого садка. Довелося судитися.

На толоку приходили друзі, знайомі та родичі. Коли будинок піднявся над соснами, з'явилась ідея на садибі зробити український куточок, що нагадував би про рідне село Майданівку у Звенигородському районі, де пройшли найкращі роки.

Поступово придбали речі, які використовували українці в минулому. Зібрали колекцію старовинних знарядь праці. Навіть гармату зробили за зразком тієї, яку побачили в краєзнавчому музеї.

На садибі є хата-мазанка, альтанка, криниця. Стріха – з очерету. Для онуків Ванька і Настусі збудували на дереві вежу з канатною драбиною. На березі дніпрової протоки, що біля двору, посадив господар березову алею. Розчистив і саму протоку. За свої гроші збудував місток через протоку, щоб було зручніше сусідам її переходити. Став над водою мініятюрний парк, у якому можна поплавати на човні, помилуватись міні-водоспадом і навіть посмажити м'яса на манґалі.

Старання майстра принесли відзнаку від міської влади. Торік у загальноміському конкурсі „Оточи себе красою" О. Черненко посів перше місце у номінації „Найкраще облаштування приватного домоволодіння" і отримав у подарунок плазмовий телевізор і грошову винагороду, яку віддав до дитячого будинку. Дружина Галина вирощує троянди, які квітують на подвір'ї чотири рази за літо.

„Хист до майстрування завжди був у нашій родині, – розповідає О. Черненко. – Мій брат Анатолій – голова будівельної асоціяції, а дядько Михайло колись був головою спілки архітекторів, спроєктував багато черкаських будівель".

Олександер Костирко

Олексій Черненко під час праці.

Гармата як у часи козацтва.

На подвір'ї як в музеї.

Кулемет з тачанкою – пам'ять про повстанців.

У Києві постане Музей казок

Проєкт культурно-освітнього центру „Музей казок".

КИЇВ. – Після відвідувань найкращих дитячих музеїв у різних країнах світу, зокрема Музею дитинства в Отаві, Музею Астрід Ліндгрен „Юнібакен" у Стокгольмі, Дитячого музею у Чикаґо, група художників, філологів, психологів і педагогів за допомогою партнерів та друзів з Росії, США, Канади збирала відомості про музеї, аналізувала та створювала власну концепцію майбутнього музею у Києві, враховуючи жанрові різновиди казок та найновіші тенденції в музейному світі.

Ознайомлення з казками буде поєднане з відвіданням ґалерії музею, де експонуватимуться ориґінали робіт художників-ілюстраторів попередніх часів і сучасних живописців.

Експозиція казкових героїв, ґалерія дитячих художників-ілюстраторів, творча майстерня, книгарня, сувенірна крамниця та кав'ярня з стравами за стародавніми рецептами – таким є задум культурно-освітнього центру „Музей казок".

У музеї працюватимуть майстерні, в яких провідні українські майстри народних ремесел проводитимуть лекції, знайомлячи дітей з основами декоративного розпису, писанкарства, вишивки, гончарства, бісероплетіння, а також майстер-кляси з малювання та інших видів декоративно-прикладного мистецтва.

В Україні дитячих музеїв на цей час немає, тому організатори не лише прагнуть створити центр для дітей, але й облаштувати його спеціяльним обладнанням для відвідування особами з обмеженими можливостями. У цьому вони також будуть першими – таке обладнання є тільки у лікарнях, але не в культурних установах.

Організатори Музею казок розраховують на співпрацю з українською діяспорою в Австралії, США, Канаді, Німеччині.

Інтернет-сторінка: www.museumoffairytales.com. Електронна адреса: museumoftales@meta.ua.

Олександер Данильчук, голова правління Міжнародної благодійної організації „Фонд підтримки розвитку науки, культури та спорту", **Любов Негатіна**, голова правління Міжнародної благодійної організації „Німецько-українська партнерська мережа", **Альона Смілик,** директор групи „Маски", Київ

ПЕРЕЖИТЕ І НЕЗАБУТЕ

Мистецтво в таборах Ді-Пі

З архіву Українського Національного Музею

Марія Климчак

ЧИКАҐО. – „Плянеті Ді-Пі", тобто таборам переміщених осіб і біженців у Західній Европі, кількість яких становила в 1944 році понад 10 млн. осіб і серед яких було 2 млн. українців, присвячено спеціяльну документальну фотовиставку з архіву Українського Національного Музею, яка відкрилася 4 листопада і діятиме до 31 січня наступного року. Виставка розповідає про покоління українців, які прибули до Америки наприкінці 1940-их-на початку 1950-их років з таборів Ді-Пі (від англійського DP– displaced persons—переміщені особи).

Близько 80 таборів були заселені виключно або переважно українцями, і в них розвинулося маштабне суспільно-громадське, релігійне, політичне та культурно-освітнє життя. Приблизно 250 тис. українців переселилися в США або Канаду; інші – в Південну Америку, Австралію або різні країни Західньої Европи.

Експонати цієї унікальної виставки дадуть можливість нашим сучасникам оцінити те, що відбулося в житті цілого покоління, який спадок і кому від нього перейшов? Через фотографії, які складатимуть частину експозиції, а також „таборові щоденники", родинні пам'ятки сподіваємося повернути українській культурі імена тих, чиї зорі загорялися і згасали під чужим небом, увійти у ворота історії разом з батьками, розділити пережите братами і сестрами. Дана розвідка є невеликим екскурсом у мистецько-журналістську сторінку таборового життя.

Добу Ді-Пі дуже вдало схарактеризував у своїх „Думках на дозвіллі" Юрій Клен, він же перекладач, поет, прозаїк і науковець Освалд Бурґардт: „Ми живемо в малокультурних умовинах, у тісноті, не маючи власного кутка, часто серед руїн найбільш поруйнованих міст, загрожені постійною небезпекою втратити навіть той куток з твердим ложем, де провізорично прихилили свої голови. Ми люди без імені й держави, без громадської приналежности. А проте вперто стоїмо на своєму мандрівному шляху й не хочемо збочити з нього. Ми ладні піти світ за очі, за океани, у краї тропічні чи полярні, аби не вертати додому, – це явище, яке не має прикладу в історії. І в цих важких умовинах життя, віддані на ласку чужих народів, ставши перехожими гостями – ми далі творимо свою культуру. Маємо школи, нижчі, середні і вищі, навіть свій університет, маємо свої церкви, лікарні, театри, видавництва, газети, трупи артистів, співців, а наші поети й прозаїки не перестають і тут, на чужині, плекати рідне слово. Який інший народ спромігся б на це?".

Окупація Волині та Галичини більшовиками у 1939 році знищила майже всю пресу, яка видавалася на цих землях, тож більшість критиків та письменників намагалися консолідувати мистецькі сили, щоб далеко від рідної землі підтримувати й розвивати українське слово. За час з травня 1945 року до 1950-го, коли діяли табори Ді-Пі у трьох зонах Німеччини та Австрії, а також серед українських військовополонених Італії і Великої Британії, з'явилося понад 500 періодичних видань, позначених іменами Уласа Самчука, Івана Багряного, Юрія Клена, Євгена Маланюка, Тодося Осьмачки, Катрі Гриневичевої, Юрія Шевельова, Ігоря Качуровського, Богдана Кравцева, Оксани Лятуринської та інших.

25 вересня 1945 року у Фюрті, що в північно-східньому передмісті Нюрнберґу було створено Мистецький український рух (МУР), відкритий для всіх діячів слова та художників. Ідея створення належала групі літераторів: Ю. Шевельову, Вікторові Петрову, І. Багряному, Ігореві Костецькому, Леонідові Полтаві, Іванові Майстренкові.

Журналістська „Плянета Ді-Пі" (1945- 1950 р.) мала свої літературні столиці: Мюнхен, Авґсбурґ, Новий Ульм, Зальцбурґ, Париж, Штутґарт. Її мешканці видали три збірники МУР літературно-мистецького спрямування; МУР-альманах, ч.1; „Арка" – місячник літератури, мистецтва, критики; „Хорс" – збірник красного письменства, критики і перекладів; „Заграва" – літературний журнал; „Звено" – журнал літератури, мистецтва і критики.

Баварія 1946 рік, українські поети: Михайло Ситник, Юрій Клен, П. Криниця, Петро Качура, гуморист С. Підкова.

Окрім серії „Мала бібліотека МУРу", у цих містах видавалися також газети та журнали: „Рідне слово", „Українська трибуна" (Мюнхен), „Заграва" (Авґсбурґ), „Літературно-науковий вісник" (Гайденав), „Українські вісті" (Ульм), „Неділя" (Авґсбурґ), „Час" (Фюрст), „Литаври" (Зальцбурґ). У журналі „Арка" (Мюнхен, 1947-1949) читачі знайомилися з художніми творами, рецензіями, мистецтвознавчими, філософськими та культурологічними статтями, критичним оглядом.

Історик Володимир Маруняк наводить такі цифри стосовно видань Ді-Пі: в Німеччині за 1945-1951 роки видано 1,548 назв, з них машинним друком з металевих шрифтів – 1,146, розмножених циклостилем з машинописних текстів – 402.

Важливим джерелом інформації були радіопрограми, які транслювалися з Мюнхену, а інформаційні листки стали початком еміґраційної преси. Писані від руки або на друкарській машинці аркуші, виконували ролю настінних газет, згодом появилися бюлетні. Заснували ці перші видання у 1945 році вихідці з Харківщини, що перебували у таборі у Ваймарі. 22 квітня 1945 року мешканці табору читали „Короткі вісті". З 12 травня по 14 червня 1945 р. українською мовою тут виходили „Короткі радійові звіти" та окремі листки „Інформація", друковані на друкарській машинці.

З Ваймеру видавничу справу було перенесено до Ґресфельду, оскільки місто відійшло під радянську зону окупації, і небажання та страх повернення „у совєтський рай" змусили українців шукати притулку в інших зонах.

В Авґсбурзі 4 травня 1945 року вийшло перше число „Громадського бюлетня української колонії Авґсбурґжчини", згодом появлялися „Радіо-Вісті". Місцем заснування повноцінних пресових видань українською мовою можна вважати Мюнхен. Саме тут було засновано кілька наукових установ, це місто стало повоєнним осідком Українського Вільного Університету.

Захоплення газетними листками перенеслося навіть на кораблі, які до берегів Америки і інших країн везли біженців. У невеличких за обсягом листках рідною мовою повідомлялося про погоду над Атлантикою, давалися поради еміґрантам. Ці листки привіз з собою до Чикаґо перший архівар музею Олекса Ганкевич. Цікавим є і те, що поруч з привітом капітана англійською мовою подавався технічний пашпорт корабля, а новини адресувалися пасажирам на їх мовах.

З щоденника Святослава Гординського про 11 днів в океані, прочитане врізується в пам'ять: „На Півночі ми межуємо з арктичним сяйвом, на Сході – із сходячим сонцем, на Півдні – з рівниковим рівноденням, а на Заході із Страшним Судом. Тільки на Заході – думав я, збираючись виносити свої клунки".

Епопею „великого ісходу" з невизначеним статусом Ді-Пі пережив Іван Кейван. Мистець згадував: „У таборах, в колишніх військових казармах, у приміщеннях,

(Закінчення на стор. 15)

Правління і контрольна комісія Спілки українських науковців, літераторів і мистців у Зальцбурзі, зліва: д-р фізики Ю. Мочук, артист і режисер С. Бутовський, науковець Е. Гловінський, д-р права І. Олексишин, науковець М. Гаврилюк. Стоять, зліва: математик Я. Данченко, д-р хемії І.Ковальський, маляр Г. Радченко, науковець Денисівський, п. Грибінський, поет Борис Олександрів.

Письменники-сеньйори табору „Орлик" (підписів не знайдено).

Мистецтво...

(Закінчення зі стор. 14)

переповнених людьми, як у бочці з оселедцями, де кімнати були перегороджені коцами і веретами, а часто й на горищах, у конюшнях і підвалах, не маючи потрібних матеріялів, наші голодні й холодні мистці працювали творчо".

Українська Спілка Образотворчих Мистців (УСОМ) постала у Мюнхені на початку 1947-го і діяла до 1951-го. УСОМ об'єднувала мистців різних мистецьких напрямів, які тоді жили переважно у таборах переміщених осіб у Німеччині й Австрії — головою був Едвард Козак. УСОМ влаштувала кілька виставок, брала участь у міжнародній виставці в Німецькому Національному Музеї у Мюнхені (1947), видала два випуски багато-ілюстрованого журналу „Українське мистецтво" (редактор Михайло Дмитренко) і кілька альбомів та монографій. Мюнхен, Ґетінґен, Мітенвальд, Берхтесґаден, Реґенсбурґ, Нойбоєрн – вогнища мистецької активности.

Тут творили Петро Андрусів, Микола Білинський, Северин Борачок, Яків Гніздовський, С. Гординський, Марія Гарасовська-Дацишин, Михайло Дмитренко, Григір Крук, Іван Курах, Зіна Лісовська, Михайло Черешньовський, Сергій Литвиненко, Микола Мухин, Денис Горняткевич, Михайло Бутович, Леонід Перфецький, Ґалина Мазепа, Василь Кричевський, Михайло Мороз, Людмила Морозова, Юрій Соловій та багато інших.

У резолюції з'їзду УСОМ чітко було визначено 10 напрямів, перший з яких деклярував головне завдання: „З одного боку – зберігати і продовжувати творити ті форми українського національного мистецтва, що сьогодні можуть бути розвинені в Україні, з другого – репрезентувати українську культуру перед чужинцями.

Українські мистці, знайшовшися силою обставин на чужині, вважають своїм обов'язком не тільки далі вивчати великі досягнення европейського мистецтва, але й вносити в те мистецтво свої власні, ориґінальні надбання," – читаємо в альманасі „Українське мистецтво" (Мюнхен, 1947).

Мистці намагалися вийти поза межі табору, і найпомітнішими у 1945-1946 роках стали мистецькі виставки у Мюнхені, Карльсфельді, Бреґенці, Баден-Бадені, Зальцбурґу. Зокрема у зальцбурській взяли участь 28 професійних художників, було виставлено 218 експонатів. З 10 до 26 січня 1947 року УСОМ взяла участь у виставці у Німецькому Національному Музеї в Мюнхені з участю 71 мистця, з них 48 були українцями. Успіх виставки подвоїся участю хору та української Капелі бандуристів під дириґуванням Григорія Китастого.

Відгуки в німецькій пресі про тиждень української культури додавали впевнености мистцям різного віку.

Ініціятором проведення тижня української культури у Мюнхені був д-р Роман Смук. Архівні матеріяли Р. Смука складають фотографії і альбоми з листами подяки, таборова преса.

У Мюнхенському оперному театрі 4 квітня 1948 року – аншлаґ. На сцені виступала чоловіча хорова капела під керуванням В. Божика. Запрошено американських гостей. Впродовж наступного тижня у Палаці мистецтв та університеті присутні слухали піяніста-віртуоза Бориса Максимовича і оперного співака Лева Рейнаровича, подивляли рівень балетної майстерности учнів школи Валентини Переяславець та хорової музики у виконанні мішаного хору, дириґент – Нестор Гордовенко.

На мюнхенських концертних вечорах прославилися оперні співаки Вероніка Максимович (меццо-сопрано) і Орест Руснак (тенор) у супроводі піяніста Романа Савицького.

Таборове життя – немов великий вулик: різні характери, різні люди. Зазвичай знаходилися і свої гумористи. Залюбки слухалися під час концертів виступи Миколи Понеділка. Послуговуючись могутньою зброєю сміху, вмів він належно ударити по наших національних ворогах і висміяти наші національні хиби. У книжці оповідань та нарисів М. Понеділка „Зорепад" показано драматичні картини з переживань наших втікачів у таборах Німеччини. Головним героєм збірки „Рятуйте мою душу" є Іван Криворучко, одчайдушний і безтурботний скиталець, поет і невдаха.

На передостанній сторінці цієї великої повісті написав М. Понеділок, їдучи вже до Америки, таку просьбу: „Простіть, що я бешкетував і в таборі всіх осміював. Вони, мої кревні з табору, зовсім не такі вже й злі, не смішні й затяті. В них може половина серця і смішлива, а інша половина все таки золота. Навчала все добре, людське творити. Школи, церкви, театри, хори... Та я так провинився, що все хороше мені в тих людей й перелічити годі... Вони, ті таборові люди, не тільки сварилися, а й вчилися. Вони не лише дні марнували, а і свої душі в чеснотах для вічности приготовляли... Простіть мені...".

На еміґрації було чимало гумористів: Едвард Козак–„Еко", Іван Керницький –„Ікер", Панько Незабудько, Зоя Когут, Ганна Черінь. Вони залишили цікаві оповідання, вірші і гуморески, присвячені добі Ді-Пі. Письменниця Докія Гуменна під час евакуації з Києва взяла з собою найцінніший скарб, – чернетки чотирьох томів роману „Діти Чумацького шляху".

12-13 липня 1947 року у Берхтесґадені відбувся Перший Конґрес мистецьких організацій. Було ухвалено створити єдину організацію українських мистців „Об'єднані мистецтва", щоб єдиним фронтом виступати за мистецькі і суспільні ідеали українського народу.

Література і мистецтво дарують безсмертя, вони поза простором і часом. Ми повинні знати про тих творців, котрі у непростих умовах життя на чужині не тільки не занапастили свого дару, але й зробили вагомий внесок у розвиток повноцінної української культури.

Виставкова заля у Мюнхені під час тижня української культури.

В таких бараках жили українці після Другої світової війни.

Про становище...

(Закінчення зі стор. 5)

Ясна річ, ми заборгувалися. Адже всі акції, пресу ми видавали у борг. Бо гроші через грантову систему нам завжди надходять пізніше. А тут їх ще й радикально обрізали.

– ***Чи раніше українська меншина Словаччини вже зазнавала подібного удару?***

– Велике скорочення фінансування українських проектів відбулося відразу після 1989 року. Але тоді ще це питання можна було врегулювати через федеральний уряд, який дещо нам виділяв. Потім велике обмеження настало у 1996 році, коли нам фінансування зменшили на 40 відсотків.

– ***Нещодавно в Ужгороді відкрився Центр словацької культури. А що чути про центр української культури у Пряшеві? Адже вони повинні були запрацювати на паритетних засадах.***

– Про ці центри говориться на засіданні міжурядової україно-словацької комісії з питань культури, освіти і науки уже 15 років.

Нарешті в останньому часі дійшло до того, що в Ужгороді відкрито Центр словацької культури. Фінансово посприяла цьому як словацька держава, так і українська.

На жаль, для Центру української культури у Пряшеві досі ніхто не виділив ні копійки. Єдине, що з доброї волі голови Пряшівського самоврядного краю Петера Худіка крайова влада дала нам у безкоштовну оренду на 20 років будинок, де міг би такий центр запрацювати. Але ця будівля потребує великого ремонту.

Є там заля засідань, що для нас дуже важливо. Бо тепер, наприклад, за кожне зібрання мусимо платити оренду. Там могли б розташуватися наші редакції, бюра Спілки українських письменників Словаччини та Союзу русинів-українців Словаччини.

Але на ремонт грошей держава не виділяє, тому вся справа зупинилася.

У Бережанах вшанували видатних земляків і героїв визвольних змагань

На честь 200-ліття Маркіяна Шашкевича

30 жовтня відбулися ювілейні дійства з нагоди 200-ліття від дня народження світоча Галицької землі Маркіяна Шашкевича. Святкова імпреза розпочалася на площі Ринок, біля ратуші, де зібрались десятки шанувальників великого просвітителя. Вітальне слово виголосив поет і науковець Роман Лубківський.

Учні гімназії ім. Богдана Лепкого та першої міської школи поклали квіти до меморіяльної дошки М. Шашкевича. Поминальний Молебень відслужили о.-декан Михайло Бугай та священики Української Греко-Католицької Церкви. Молитви і пісні на слова просвітителя виконали церковні хористи, жіночий камерний хор „Ґльорія", ансамбль дівчат Першої школи.

В районному будинку народної творчости відбулося літературно-мистецьке дійство з участю письменників, науковців, краєзнавців Львова і Тернополя, художніх колективів. Р. Лубківський представив свій новий збірник „Камертон Шашкевича". На сцені було презентовано нові видання Музею книги „Бережанці у вінок Маркіяну", збірник „Пісенний сад Маркіяна", до якого увійшло 11 пісень на слова М. Шашкевича (музику до них написала авторка-упорядниця Євгенія Біркова).

У концертній програмі виступив камерний хор „Ґльорія". Співали Олег Плонка, дует Наталії Марценюк та Іванни Шаюк, лавреат премії ім. Соломії Крушельницької Лілія Слободна, Людмила Кадиляк. Грою на флейті порадував Тарас Видойник. Власний вірш „Маркіянові" прочитала місцева поетеса Стефанія Білик.

Драматичний етюд „Разом к світлу, други жваві" представили семінаристи Олесь Будзяк, Роман Демуш та Богдан Сабало. Окрасою концерту були літературно-хореографічна картина-фантазія „Над Золотою Липою" у виконанні зразкового ансамблю танцю „Розмарія" гімназії ім. Б. Лепкого (керівник Марія Кузів), виступи читців Галини Кізімович і Віталія Кулика та пісні у виконанні народної хорової капелі „Боян" (керівник Юрій Васенко).

6 листопада в Музеї книги відбулось спеціяльне погашення художніх конвертів з нагоди 200-річчя від дня народження М. Шашкевича.

Пам'ятну дошку „100-ліття „Русалки Дністрової". Маркіянові Шашкевичеві" вручив міському голові Володимирові Музичці Руслан Кулик, котрий придбав її у колекціонера з Кам'янця-Подільського.

Нині існує п'ять дощок – одну було встановлено 1938 року у львівському соборі св. Юра, в 1946 році зняли й таємно зберігали спочатку на горищі церкви, а потім – у приватному будинку священика. Друга таблиця зберігається у Львівському історичному музеї, третя – у Львівській ґалерії мистецтв, четверта – в церкві села Бишки. П'яту таблицю бережанська громада одержала в подарунок від Р. Кулика.

На честь Богдана Лепкого

З нагоди 139-ої річниці від дня народження видатного письменника, вченого, громадсько-політичного діяча Богдана Лепкого 6 листопада в музеї Б. Лепкого відбулася презентація другого тому його „Вибраних творів", зустріч з упорядниками двотомника, лавреатами Всеукраїнської премії ім. Братів Лепких Надією Білик та Наталією Гавдидою. Участь у заході брали науковці з Києва, Тернополя, Бережан, мистці, громадські діячі.

Другий том „Вибраних творів" вийшов у київському видавництві „Смолоскип" з дозволу д-ра Романа Смика (США) і за фінансового сприяння Канадського Інституту Українських Студій Альбертського університету (з вічного Фонду ім. Родини Ремезів).

На зустрічі виступили читці Олена Котлярчук, Віталій Кулик, Галина Кізімович, жіночий камерний хор „Ґльорія", учасниця хору „Просвіта", лавреат премії ім. Соломії Крушельницької Лілія Слободна, Сестра Христина (скрипка) та Андрій Будзяк (флейта).

Науковці заплянували провести наступного року в Тернополі Міжнародну конференцію до 140-річчя від дня народження Б. Лепкого.

Відзначено 69-річчя УПА

14 жовтня в місті урочисто відзначено 69-ту річницю створення Української Повстанської Армії. Святкування розпочалося з пішої ходи колони бережанців та гостей міста до Меморіялу борцям за волю України на старому міському кладовищі. Учасники дійства поклали вінки квітів до меморіялу. Панахиду за полеглими вояками УПА відслужили о.-декан Михайло з Церкви Пресвятої Трійці і о. декан Микола з Церкви св. Миколая.

У Києві на місці загибелі Дмитра Мирона-Орлика встановлено меморіяльну дошку.

Пам'ятник Степанові Бандері в Бережанах. Фото: Тетяна Будар

Урочистості продовжились у районному будинку народної творчости, де з доповіддю виступив голова районної станиці Всеукраїнського Братства ветеранів УПА „Лисоня" Орест Гуменюк.

На сцену вийшли діти в національних строях зі свічками пам'яті в руках, лунали поетичні рядки з уст України-Матері (її ролю виконувала Галина Єлісевич). Полеглих повстанців присутні вшанували хвилиною мовчання.

У концерті брали участь народний аматорський жіночий вокальний ансамбль „Бережаночка" школи мистецтв, вокальне тріо „Лілея", гурт „Доля", народна аматорська хорова капеля „Боян", дует Лілії Бабич та Ірини Пудлик, солісти естрадної студії „Крок" та зразковий хореографічний колектив „Розмарія" гімназії ім. Богдана Лепкого.

15 жовтня у Бережанах відбувся віче-реквієм пам'яті Степана Бандери до 52-ої річниці його трагічної загибелі.

Відзначили 100-річчя Дмитра Мирона-Орлика

4 листопада в краєзнавчому музеї відбулася конференція „Людина ідеї та чину" до 100-річчя від дня нардоження провідного діяча Організації Українських Націоналістів Дмитра Мирона-Орлика, колишнього учня Бережанської гімназії. Художню частину підготували учні Раївської школи, які виконували пісні й читали вірші, присвячені славному „Орликові".

В краєзнавчому музеї експонуються важливі матеріяли про Д. Мирона-Орлика і його побратимів. У листопадові дні працівники музею провели лекції до ювілеїв Д. Мирона-Орлика та Маркіяна Шашкевича.

100-річчя славного земляка відзначили в його рідному селі Рай. Урочистості відбулися в місцевій школі та біля пам'ятника провідникові ОУН.

Тетяна Будар

Під час презентації другого тому його „Вибраних творів" Богдана Лепкого.

Спеціяльне погашення конвертів на честь Маркіяна Шашкевича відбитком спеціяльного штемпеля. Фото: Тетяна Будар

Руслан Кулик (праворуч) передає бережанській громаді пам'ятну дошку з Кам'янця-Подільського.

П О Ж Е Р Т В И   У К Р А Ї Н С Ь К О М У   М У З Е Є В І

222 E. 6th Street • New York, NY 10003 • Phone: (212) 228-0110 **2010 р.** Fax: (212) 228-1947 • www.ukrainianmuseum.org

Український Музей висловлює щиру подяку своїм прихильникам, приятелям та всім любителям української культури і мистецтва, які постійно і щедро підтримують УМ та подають йому фінансову допомогу. Завдяки жертвенности членів нашої громади, таких як Ви, Український Музей сьогодні успішно працює і розвивається. В поданій нижче листі жертводавців, що протягом 2010 року підтримали Український Музей датками 25 дол. і більше, Ви можете знайти і свою цеглинку. Повну листу всіх жертводавців подаємо щомісячно в журналі Наше Життя і щороку в музейному Річному Звіті.

Управа й Адміністрація Українського Музею

DONATIONS OVER $100,000

Dr. Lubomyr & Daria Kurylko - 110,000

DONATIONS BETWEEN $25,000 - $99,999

Drs. Tatiana & Omelan Antonovych Foundation - 25,200
Estate of Tamara Mryc - 30,000
Oleh & Christina Samilenko - 25,000
Self Reliance (NY) Federal Credit Union - 86,500

DONATIONS BETWEEN $10,000 - $24,999

Julian & Maria Baczynsky - 10,000
Orest & Lidia Bilous - 20,300
Prof. Jaroslaw & Alla Leshko - 18,389
Irina Sur - 10,000
Estate of Irene Tavani - 10,000

DONATIONS BETWEEN $5,000 - $9,999

Dr. Roman & Anna Alyskewycz - 6,000
Christine Bonacorsa - 5,100
Lydia Kyj - 5,025
Alexander Neprel - 5,000
Dr. Wolodymyr & Anna Rak - 6,500
Maria Menendez & George Sawicki - 5,500
Drs. Heinrich & Maria Schnoes - 7,000
Olena Shyprykevich - 5,000
The Heritage Foundation of First Security Federal Savings Bank - 5,000
Bohdanna Tytla - 5,500

DONATIONS BETWEEN $1,000 - $4,999

Olga Szonk Alvino - 1,000
Maria Antonyshyn - 1,000
Lidia Prokop & Wolodymyr Artymyshyn - 1,325
Mark & Dr. Ariadna Bach - 1,993
Daria C. Bajko - 2,180
Oksana M. Bajko - 1,000
Theodore Bajko - 1,000
Dr. Nicholas & Chrystyna Baranetsky - 2,000
Wolodymyr & Christina Baranetsky - 1,100
Victoria Kulyk Becklund - 1,000
Andrij & Kristine Bihun - 1,000
Teodozia Bojcukova - 1,000
Walter & Katheryna Bula - 1,000
Vera Trojan & Mark Carthy - 2,000
Wiaczeslaw A. Cetenko - 1,500
Dr. Areta Podhorodecki & Zenon Chernyk - 1,000
Olha Chypak - 2,500
Jaroslaw & Katria Czerwoniak - 1,250
Zoriana Haftkowycz & Mykola Darmochwal - 3,671
Oksana Pronych & Nicholas Deychakiwsky - 1,250
Nadia Deychakiwsky - 1,075
Ewhen & Ulana Dmytrenko - 1,000
Irko & Romana Dolnyckyj - 3,000
Natalie D. Doyle - 2,000
Dr. Ihor & Martha Fedoriw - 1,100
Luba Firchuk - 1,210
Orest & Lydia Glut - 2,090
Bohdan & Lydia Hajduczok - 1,700
Borys Halahan - 1,600
Mykola Haliv - 2,295
Andrei R. Harasymiak - 2,350
Maria Teshakovec & Roman Hawrylak - 2,450
Ihor & Roma Hayda - 3,050
Yara Ripetsky Von Helbig - 3,000
Irene Hladkyj - 1,200
Bohdan & Irene Hlushewsky - 1,000
Myron & Olha Hnateyko - 3,095
Timish & Anna Hnateyko - 1,000
Dr. I & V. Holm-Andersen - 1,000
Profs. Natalia Pylypiuk & Oleh Ilnytzkyj - 1,000
Marta Salyk Jacuszko - 1,580
Peter Jarosewycz - 1,500
Olha Maria Jaruch - 1,000
Stefan & Swiatoslawa Kaczaraj - 1,000
Ltc (R) Orest Kaczmarskyj - 3,500
Thomas & Catherine Kanarsky - 1,000
Daniel Kashimer - 1,500
Dr. Irena I. Komarynsky - 1,200
Daria Pishko & Michael J. Komichak - 2,500
Myron & Marie Kukuruza - 2,050
Ada Kulyk - 2,500
Iryna Kurowyckyj - 3,300
Andrew & Lyudmyla Kurylko - 1,000
Ksenia Kuzmycz - 2,773
Motria L. Kuzycz - 2,095
Dr. Markian J. Kuzycz - 2,000
Adrian Kuzycz - 1,000
Tamara Lashchyk - 1,000
Drs. Alex & Hanna Latyshevsky - 1,000
Andrew E. & Iryna Lencyk - 1,045
Martha Lewicky - 1,350
Ihor George & Olha Lewicky - 1,000
Olha Yarema Wynar & Warren Liebesman - 1,045
Igor & Dr. Daria Nowakiwsky Lissy - 1,500
Andrew & Alexandra Lopatynsky - 2,700
Ivan & Yaroslawa Luchechko - 2,415
Myron & Marijka Martiuk - 1,500
Leonard & Helena Mazur - 1,000
Myron & Chrystyna Melnyk - 1,895
Vera Mencinska - 4,300
Rostyslav & Helena Milanytch - 1,195
Dr. Mary Motyl - 2,000
Myroslawa Myroshnychenko - 1,585
David & Natalia Olds - 1,000
Elfriede J. Oleksyn - 2,000
Lubodar & Zenia Olesnycky - 1,184
Nestor & Ivanka Olesnycky - 1,184
Walter Ostapiak - 1,085
Roman Ostapiak - 1,000
Stanley & Dorothy Pauley - 1,000
Anonymous (M. T. P.) - 1,000
Prof. Wolodymyr Petryshyn - 1,150
Alexander & Lydia Piaseckyj - 1,450
John & Christine Pluta - 1,350
Roman & Oksana Prus - 1,000
P's & B's Education Fund - 2,013
Andrew G. & Taisa Rak Esqs. - 1,000
Yaroslawa Rubel - 2,100
Irene Russnak - 1,050
Dr. Jurij Savyckyj - 1,000
George & Maria Shtohryn - 1,250
Roma Shuhan - 1,095
Iwanna Skarupa - 1,225
Christine Balko & Adrian Slywotzky - 1,000
Wolodymyr & Bohdanna Slyz - 1,600
Eugene & Alexandra Stakhiv - 1,000
Stefania Stasyshyn - 3,000
Mark & Ulana Suprun - 1,000
Orest Szul - 2,000
Orest & Daria Temnycky - 1,200
The Garber Foundation - 1,000
Jaroslaw & Maria Tomorug - 3,065
Dr. Yurij & Oksana Trytjak - 1,145
Ukrainian American Youth Ass'n. Goshen Branch - 1,102
Ukrainian National Federal Credit Union - NY - 1,000
Ukrainian National Women's League of America - 1,000
UNWLA - Petro & Natalia Andrusiv Fund - 2,000
UNWLA Branch 56 - 2,000
UNWLA Branch 83 - 4,000
UNWLA Branch 113 - 3,100
Lydia Mykytyn & Nestor Voronka - 1,000
Gary & Irene Wolfe - 3,025
Mykola & Oksana Yaremko - 1,000
Dr. Michael & Roxolana Yarymovych - 1,500
Olga Zarycky - 2,000
Dr. Marta Lopatynsky & Ihor Zwarycz - 1,500

DONATIONS BETWEEN $500 - $999

Jose & Maria Koznarsky Casanova - 700
Dr. Mary Holowinsky & William Chen - 500
Dr. Leo & Maria Chirovsky - 500
Barbara Chupa - 520
Walter A. Clebowicz - 500
Mykola & Anna Danylyszyn - 500
Ulana Diachuk - 500
Orest & Adia Fedash - 500
Adriana Dolnyckyj & Peter Gibbs - 500
Orest & Chrystyna Hanas - 500
Alexandra Holuka - 500
Bruce & Jeanne Korda - 500
Dr. Zenovia Kuncio - 600
Myroslaw & Laryssa Kyj - 500
Wolodar & Martha Lysko - 500
Union Funeral Home Lytwyn & Lytwyn - 500
Andrew R. Mac - 500
Anne Martineau - 500
Sofia Masnyk - 500
Axel & Daria Mehrle - 600
Dr. Leonidas & Oksana Mostowycz - 600
Zenia Mucha - 500
Jaroslav & Halyna Oberyszyn - 970
Natalie Danysh & Stephen O'Connell - 650
Yaroslaw & Stephania Olach - 600
Vera Panchak - 600
Olenka Paslawsky - 500
Dr. Joanna M. Ratych - 800
Andrew & Tanya Savysky - 500
Douglas Schoen - 500
Stefania Semuschak - 505
Peter & Ilona Shyprykevich - 600
Dr. Roman & Motria Sloniewsky - 520
Wasyl Sosiak - 600
SUMA (Yonkers) Federal Credit Union - 500
Bohdan J. Sypniak - 600
Drs. Oleh & Renata Holod Tretiak - 500
Ukrainian National Association - 500
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union-PA - 500
Dr. Motria Ukrainskyj - 550
UNWLA Branch 3 - 500
UNWLA Branch 10 - 600
UNWLA Branch 12 - 500
UNWLA Branch 30 - 500
UNWLA Branch 33 - 650
UNWLA Branch 62 - 750
UNWLA Branch 86 - 500
UNWLA Branch 89 - 700
Profs. Roman & Zirka Voronka - 520
Wolodymyr & Catherine Wolowodiuk - 750
Dr. Jaroslaw & Nadia Zalipsky - 535

DONATIONS BETWEEN $250- $499

Maria Oksana Bachynsky - 260
Marta Bazarko - 400
Yaroslaw Bihun - 300
Nadia Bihun - 250
Sviatoslav Bozhenko - 350
Teodosia Brykowycz - 250
Irene Burtyk - 400
Dr. Ihor & Barbara Cehelsky - 450
George & Nadia Cehelsky - 400
Andrij & Luba Chornodolsky - 250
Leonid & Valentina Chudowsky - 250
Andrew & Carol Czaplick - 250
Dr. Osyp Danko - 400
Michael & Luba Darmochwal - 295
Irena Mostovych & Dr.Yuri Deychakiwsky - 250
Drs. Adrian & Larissa Dolinsky - 250
Dr. Paul J. & Iryna Dzul - 250
Jaroslav & Luba Fedun - 300
Orest Fedun - 250
Oresta Fedun - 250
Ihor & Natalia Gawdiak - 250
Anna Gbur - 250
Dr. Bohdan & Romana Guran - 250
Titus & Sophia Hewryk - 250
Olena Hirniak - 300
Olga Horodecky - 285
Jurij & Myroslawa Hrab - 300
Irene Hryhorowych - 250
Oksana Baltarowich & George C. Hud - 400
Dr. Taras & Olha Hunczak - 400
George & Motria Jaremko - 300
Dr. Lubomir & Maria Jawny - 250
Vera L. Kaczmarskyj - 300
Boris & Olga Karash - 400
Wolodymyra Kawka - 285
Peter & Larissa Kebuz - 250
Roman G. & Luba O. Knysh - 250
Teodozyj & Irena Kolasa - 450
Roman Kostiuk - 300
Jaroslav & Vera Kryshtalsky - 300
Zenon & Wieslawa Kurowycky - 300
Bohdan & Lily Kurylko - 250
Valentina Kuzmycz - 300
Walter & Sofia Kuzyk - 450
Maria Lawro - 300
Yuri Lewycky - 350
Anna R. Lukachik - 300
Nestor & Roma Maksymowych - 250
Iwanna Martynetz - 375
Zina Michajliczenko - 300
Orysia Mishko - 350
Oleh & Roxolana Mitringa - 250
Wolodymyr Motyka - 400
Dr. Roman & Marta Nawrocky - 300
Wasyl William Nykyforuk - 250
Olya Olach & Stephen Pappalardo - 350
Andrij & Larisa Paschuk - 250
Halyna Prytula & Natalie Prytula - 250
John & Helen Reshetar - 250
Dr. George & Natalia Ripeckyj - 250
Andrew J. Rudyk - 350
Wolodymyr & Anna Safian - 445
Myroslaw & Nadia Shmigel - 250
Martha D. Shyprykevich - 250
Oleh & Tania Sklepkovych - 250
Chrystia Wolynec Sonevytsky - 460
John & Ulana Sos - 400
Dr. Yaroslav & Olga Stawnychy - 440
Lidia Stebelsky - 250
Dr. Stephan Stecura - 350
Dr. Jaroslaw & Oksanna Sydorak - 350
Ivan Synhaivsky - 250
Alicia Szendiuch - 300
George & Maria Tarasiuk - 250
John & Maria O. Terela - 400
Dr. Ostap & Vera Tershakovec - 350
Tamara Tershakovec - 300
Oresta Tkaczuk - 325
Ukrainian American Club of Southwest Florida - 250
UNWLA Branch 91 - 250
UNWLA Branch 97 - 300
Wolodymyr & Wolodymyra Wasiczko - 250
Anna Wawtyk - 375
Irena Worobec - 300
Andrew & Suzanne Wynarsky - 334
Daniel Wynarsky - 333
George & Sheryl Wynarsky - 333
Myroslawa Wyshywany - 400
Myron & Maryann Zajac - 407
Natalia Zmyj - 250
Hanna Zyruk - 250

DONATIONS BETWEEN $100 - $249

Nicholas Abramiuk - 150
American Ukrainian Medical Foundation - 100
Carol Anderson - 100
Dr. Sophia M. Andriaschuk - 150
Anonymous (PA) - 100
Steve & Lois Antal - 100
Andrew & Marta Baczynsky - 200
Roman & Anna Bajlak - 100
Maria Bakalec - 150
Melania Banach - 100
Peter & Daria Basalyk - 100
Natalie Basiuk - 100
Alan & Ivanna Beatty - 100
Roman & Motrya Bejger - 200
John & Daria Bekersky - 100
Theresa L. Ben - 200
Vera Berezowsky - 150
Elmer & Olga S. Bertsch - 100
Maria Besoushko - 100
Borislaw & Natalia Bilash - 180
Luba Bilowchtchuk - 100
Bohdan & Oksana Bohoslawec - 150
Hermann & Doris Borst - 150
Lydia Borysiuk - 150
Natalia Brandafi - 100
Dionizia Brochinsky - 150
Zwenyslawa Brykowytch - 200
Peter & Natalia Buniak - 100
Taissa Bushnell - 100
Kvitoslava Bushnell - 100
Olenka Castelli - 100
Ralph & Olha della-Cava - 160
Roman Cehelsky - 100
Bohdanna Cehelsky - 100
Orest & Lubomyra Chapelsky - 100
Maria Chemych - 100
Ihor George & Alla Cherney - 200
John Cherniawsky - 100
Alex & Lidia Chernichenko - 200
Peter Z. Choma - 100
Lidia Choma - 100
Rostyslaw & Dr. Marta B. Chomiak - 150
Conifer Lake Homeowners Association, Inc. - 100
Roman & Chrystyna O. Czajkowskyj - 100
Jacek & Ewa Danielak - 100
Natalia Danylenko - 200
Romana Danysh - 100
Viktor K. & Betsy Decyk - 100
Luba Delkewycz - 200
Wolodymyr O. & Tatiana L. Demchuk - 200
Dr. Oleh & Anna Denysyk - 100
Orest Deychakiwsky - 200
Magdalyna Diakun - 100
Nadia Diuk - 150
Trucia A. Drummond, DDS - 100
William M. Dubetz - 125
Luba C. Dubno - 100
Romana Dyhdalo - 110
Dr. Daria Dykyj - 100
Bohdan & Romana Fedasiuk - 100
Chrystyna Ferencevych - 125
Osyp Firishchak - 200
Ivan & Vera Gaidoch - 100
Roman & Helen Geletkanycz - 100
Anita P. Gerasimchik - 100
Bohdan & Orysia Germak - 150
Valentyna Gluch - 150
Joseph & Iris Gural - 150
Dr. Marta Maksymec, Eugenia Ramsey Haba, Roma Maksymec, Sandy Maksymec - 200
Myrosia Dragan & Tymish Hankewych - 100
Iwanna Hankewycz - 150
Irene Harris - 100
Borys & Halina Hayda - 100
Deanna E. Hazen - 150
Larissa Herman - 100
Myroslaw Heynysh - 100
Anastazia Hirniak - 150
Taras Hirniak - 100
Natalia V. Hirniak - 100
Orest & Romana Hladky - 100
Dr. Boris & Ulana Hlynsky - 225
Iwanna Holowaty - 100
Oleh M. & Dr. Ariadna Holynskyj - 100
Nicholas & Jaroslawa Hordynsky - 200
Roman & Aurelia Hrab - 200
Dr. Artur & Irene Hryhorowych - 200
Heinrich & Christina Huegerich - 100
George & Lydia Huk - 100
Ihor Hulawyj, Ph.D - 110
Kenneth E. Hutchins - 150
Mychajlo & Olga Ilkiw - 150
Eugenia Ivashkiv - 100
Luba Iwanchuk - 130
Yaroslaw & Alexandra Jablonskyj - 150
Alexandra Jackewych - 145
Askola Jacuch - 100
Mykola Jarko - 150
James Jorgensen, DDS - 100
Xenia A. Jowyk - 175
Alexandra Juzeniw - 225
Anna Kaczmarskyj - 100
Kas Kalba - 150
Vera Kark - 222
Dr. Ivan & Nona Kark - 200
Michael & Nadia Karkoc - 115
Boris & Tetiana O. Karpenko - 100
Christine Karpevych - 150
Olga Kekish - 150
Lydia Kernitsky - 150
Dr. Albert & Oksana Kipa - 100
Natalia Klapischak - 100
Anna Klokiw - 100
Dr. N. Terebus Kmeta - 115
Andrew & Tamara Kobziar - 150
Yuri & Irene Kobziar - 100
Sviatoslav & Dr. Arkadia Kocybala - 100
M. Kohut (ACK Engineering Service) - 100
Katja Pylyshenko & Bohdan Kolcio - 100
Oleh & Olenka Makrushka Kolodij - 135
Bohdan & Hanya Konecky & Family - 100
Alexander & Olya Konecky & Family - 100
Halina Korsun - 110
Joseph Kosciw - 125
Dr. Roman & Irena Kostrubiak - 100
John Kott - 125
Bohdan & Maria Kovaluk - 100
George & Iryna Kowal - 100
Agnes (Aneta) Kowal - 100
Wasyl & Antonyna Kowal - 100
Oleh & Alexandra Kowerko - 100
Yaroslaw & Kalyna Kozak - 200
Andrew & Christine Kozak - 150
Lydia Kozak - 150
Taras & Oksana Kozbur - 100
Bernard & Anna Krawczuk - 170
Natalia Krawczuk - 100
Efrosina Kril - 100
Zenon & Dozia Krislaty - 100
Lubomyr & Oksana Krushelnycky - 200
Alexander & Maria Krychyk - 100
Eva Kryzaniwsky - 100
Sophie Kudryk - 171
Ivan Kulak (Soloveiko) - 100
Bohdan & Christine Kulchyckyj - 100
Theodore & Myroslawa Kusio - 150
Melania M. Kuzma - 110
Gregory & Irene S. Kuzma - 100
Dr. Chrystyna P. Kuzmowych - 100
Yuri Kuzmycz - 100
Bohdan & Oksana Kuzyszyn - 150
Jennie Kyryluk - 150
Andrij & Roksolana Kyzyk - 100
Alex & Luba Labunka - 200
Dr. Alex & Zorianna Latyshevsky - 150
Wolodymyr & Neonila Lechman - 100
Nataliya Lemishka - 100
Natalia Leoczko - 150
Catherine Leonard - 200
John & Roksolana Leshchuk - 200
Lydia Leshchuk - 100
Alexander & Maria Daria Leskiw - 150
Drs. Neil & Lubomyra Zuk Levy - 150
Vera Levytska - 100
Wasyl & Oksana Lew - 100
Zinaida Lewycky - 200
Rev. Alexis & Nina Limonczenko - 200
Iva Lisikewycz - 140
Dr. Ronald & Nadia Liteplo - 100
Oksana Lobachevsky - 100
Virginia Loch - 100
Joseph & Roberta Lombardino - 150
Oleh & Oksana Lopatynsky - 200
Basil Losten, Bishop Emeritus - 100
Dr. Askold & Roksolana Lozynsky - 100
Anna R. Lewicky & Oleh Luba - 100
Orest & Stephanie Luchanko - 100
Oksana (Ksenia) Lutzky - 125
Catherine Lys - 100
Anna Maksymowych - 100
Hal & Adriana Malone - 100
Myra Mandzuk - 100
Mr. & Ms. Bohdan O. Markiw - 110
Maria Martyniuk - 100
Nadija Masyk - 100
Theodore & Mary Matwijiw - 100
Robert & Nadia McConnell - 100
Arcadia Melnyk - 200
Carlos & Teresa Menendez - 100
Motria Milanytch - 175
Nickolas I. & Germaine Milanytch - 170
Ihor & Daria Miskewycz - 100
Maria Moroz - 100
Marian & Olena Morozewych - 100
Alexander J. Motyl, Ph.D - 150
June T. Muc - 125
Dr. Jaroslaw & Larissa Muzyczka - 200
George & Anisa Mycak - 200
Lubomyra Mychkovsky - 100
Myron & Maria Nawarynsky - 100
Stefania Nazarkewycz - 150
Switlana Nedilsky - 100
Gerald V. Nestor - 200
Kathleen Nicholson - 100
Robert & Barbara Novogratz - 100
Luba Nowak - 200
Dr. B.T. & Valentina Nowakiwsky - 100
Irene (Orysia) Nowosiwsky - 200
Tatiana Oberyszyn - 200
Orysia (Irene) Ochrymowych - 150
Julian P. Ochrymowych - 100
Maria Z. Odezynskyj - 235
John & Halyna Odulak - 100
Oxana Olach - 100
Dr. Paul & Constance Omelsky - 100
Luba D. Onuferko - 100
Boris & Kathryn Onufreiczuk - 100
Dr. Juliana Osinchuk - 100
Irena Ostapiuk - 150
Dr. Jaroslaw & Jaroslawa Panchuk - 200
Dr. Oleh Pankewycz - 100
Bohdan & Kwitoslawa Paschyn - 150
Sam & Stephanie Paselsky - 100
Adriana Paska - 100
Olga Pasternak - 225
Natalie Pawlenko - 100
Chrystyna Pevny - 100
Roman & Nadia Podolak - 100
Jane Pollard - 100
Stephan Popereсznyj - 100
Dr. Orest Popovych - 150
Drs. Theodore & Aleksandra Prawak - 100
Wolodymyr Procyk - 100
Alexander & Anna Pryshlak - 100
Michael Pylypczuk - 235
Hanya Krill & Max Pyziur - 100
George & Alexandra Rakowsky - 200
Mary Wood Rhodes - 100
Col. Roman & Ulana Rondiak - 150
Drago & Kateryna Rosandich - 100

ПОЖЕРТВИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЄВІ

222 E. 6th Street • New York, NY 10003 • T: (212) 228-0110 **2010 р.** Fax: (212) 228-1947 • www.ukrainianmuseum.org

Roman & Anna Rozij - 100
Zirka (Vera) Rudyk - 100
Anna Salecky - 200
Alexander & Ksenia Salewycz - 100
Zenon & Olga Sawchuk - 100
Dr. Ihor & Alexandra Sawczuk & Family - 200
Oleh & Lidia Sawkiw - 100
Maria Sawycky - 150
John Schmitt - 100
Stephen & Christine Schmotolocha - 100
Olga Senenko - 200
Frank G. Serafin - 110
Steven Sharga - 200
Maria Shust - 200
Nestor & Anisa Shust - 100
Ivan & Raisa Shvachuk - 200
Natalia Simms - 100
Bohdan & Roxolana Siryj - 100
Maria Skaskiw - 150
Anne M. Nawrocky & Bohdan Skoratko - 100
Stephan & Marta Skrybailo - 100
Dr. Alexander & Dada Sloniewsky - 200
Sophie Sluzar - 100
Natalie Sluzar - 150
Paul & Christine B. Smith - 100
Leocadia Snihur - 100
Anastazia Sochynsky - 200
Maria Solowij - 100
Dr. George Soltys - 100
Mark Sorobay - 100
George & Oksana Sosenko - 200
Luba T. Spikula - 100
George & Oksana Stanko - 100
Jaroslawa Stasiuk - 100
George & Zorianna Stawnychy - 150
Jaroslaw & Barbara Stecura - 100
John & Irene Stecura & John R. Stecura - 100
Michael & Irene Stecura - 100
W. C. & Marie Stith - 150
Myroslawa Stojko - 150
Dr. Alexander R. Strilbyckyj - 100
Oksana P. Struk - 100
Peter & Anna Switnicki - 100
Tamara Sydoriak - 175
Stephanie Sydoriak - 100
Marta Tarnawsky - 100
Marika Tershakovec - 225
Andrew & Christina Tershakovec - 175
Irka O. Tkaczuk - 100
Drs. Bohdan & Motria Tomkiw - 100
Brian & Andrea Tomko - 100
Michael & Barbara Tomlin - 125
Trader's Joe - 125
George Turiansky - 200
Ukrainian American Ass'n. of Nebraska - 200
Ukrainian Patriarchal Society in the USA - 100
Ukrainian Self Reliance New England Federal Credit Union - 150
George & Maria Ukrainskyj - 200
UNWLA Branch 34 - 150
UNWLA Branch 50 - 150
UNWLA Branch 71 - 100
UNWLA Branch 76 - 100
UNWLA Branch 92 - 100
UNWLA Branch 99 - 160
UNWLA Branch 111 - 150
UNWLA Branch 115 - 200
Ihor & Tamara Vitkovitsky - 100
Yelena S. Vons - 120
Dr. Ihor & Marta Voyevidka - 200
Victoria & Marianna Wakulowska - 100
Frances P. Walsh - 200
Ludmila Wasynczuk - 100
Helen Duss & Semen Wishka - 200
Maria Wolansky - 100
David & Renee Wolf - 100
Jeanette O. Woloszyn - 200
George Wolynetz - 200
Alex & Helen Woskob - 100
Yurij & Charlotte Wowczuk & Family - 100
Joseph Woytowych, MBA - 100
Marian & Lidia Wyrsta - 125
Wiacheslaw Wyshnewsky - 150
Anastazia Zabrodsky - 100
Modest & Natalia Zacharczenko - 100
Dr. Larysa (Laura) Zaika - 125
Teodosij & Olga Zazula - 150
Olha Zenecky - 100
Mary S. Zilg - 200
Eugene & Stephania Zyblikewycz - 100

DONATIONS BETWEEN $50 - $99

Maria Andrusjak - 50
Areta M. Arlen - 85
Dr. Lubomyr & Nadia Babiak - 50
Ludwyk & Ariadna Bach - 50
Georgean Balay - 51
William & Elisabeth Barna - 50
Wolodymyr & Lydia Bazarko - 50
George & Dawn Bazarko - 50
Alicia M. Kurlak Behn - 50
Oleh & Nila Bendiuk - 50
Andrew & Lesia Bihun - 50
Wasyl & Barbara Bilan - 75
Elisabeth Bilan - 50
Jaroslaw & Lois Bilynsky - 50
Krystyna Blonarowycz - 75
Oleh & Natalia Bobak - 50
Roman G. Bodnaruk - 50
Drs. Susan Siegel & Roman Bohonowych - 75
Anna Boychuk - 50
Carl & Carol Briseno - 85
Elena Bulgac - 70
Patricia Pfuta & Lester Burgess - 50
Myron Buryk - 50
Ellen Byramji - 50
Irena Capar - 50
Sophia Capar - 50
Olexa Casanova - 50
Lubomira Choma - 50
John & Irene Chopyk - 50
Adrian & Christina Ciolko - 50
Myron Cvikula - 50
Nadia Cwiach - 50
I. James & Christine Czechowicz - 50
Donna A. Czechowycz - 50
Olha Czmola - 75
Jerry & Roxanne Dacy - 50
Tatjana Artymyshyn Danyliw - 50
Hryhorij Dawyd - 50
Bohdan & Olha Demianchuk - 75
Dr. George & Christine Demidowich - 50
Olga Demjanczuk - 70
Katherine A. Denega - 80
Pearl Dent - 50
Wolodymyr & Tamara Denysenko - 50
John J. Derkach - 50
Dr. Zenon Derzko - 55
Oksana Dragan - 50
Sharon Dremalas - 50
Iwan & Marisia Durbak - 50
Orest J. Dutka - 85
J. Alan & Adrienne English - 50
Lyubov Fanchiki - 50
Anna Fedorowicz - 50
Anna Frumes - 64
Helena Futala - 75
Bohdanna Geleta - 75
Larry & Roxsolana Gordon - 50
Michael Goshko - 50
Kenneth A. Graham - 60
Oleh S. & Maria Gregoret - 75
Clara O'Connell & Michael Halko - 50
Aleksandra R. Hanas - 50
Walter G. & Renata Hanchuk - 50
Ihor & Ksenia Hapij - 50
Zoya Hayuk - 50
Oksana Hnatczuk - 50
Dr. Ivan & Natalka Holowinsky - 50
Jurij (George) Hrab - 50
Dr. Peter & Rea Hrycak - 66
Camilla Huk - 50
Luba Lasch Huraleczko - 50
Luba Ionescu - 50
Stan & Halyna Jakubowycz - 50
Evstachij Jarosz - 50
Andrew Juzeniw - 50
Jaroslaw & Paula Kaczmar - 75
Anna Kadylak - 95
Maria Kalba - 50
Olga Maryschuk- Kandel - 60
Rosanne Kaplan - 50
Lidia Karmazyn - 50
Vitaliy & Tatiana Keis - 70
Dr. Tosca & Romana Kekish - 50
Barbara A. Kennedy - 50
Anna Kibalo - 75
Jaroslaw & Dr. Maria Kiciuk - 75
Carol Kinsey - 50
Nadia Kirzecky - 50
Mykola & Stephanie Kis - 85
Natalia Kitt - 50
Luba Klachko - 50
Dr. Wolodymyr & Vera Klisch - 60
KLK Ukrainian American Sports Club - 50
Zorianna Klufas - 75
John & Christine Klufas - 50
Kenneth & Lena Kolakoski - 60
Areta Kolodij - 50
Marta Kolomayets - 50
Myron A. Komarynsky - 50
Raymond & Jaroslawa Komichak - 75
George & Marta Korduba - 50
Peter & Oksana Korduba - 50
Wolodymyr Kornaha - 60
Mykola & Oksana Koropeckyj - 50
Theodor & Alexandra Kostiuk - 50
Marie I. Kotlarchuk - 50
Natalia Kowal - 85
Edmund & Mildred Kozak - 50
Mathew & Oksana Koziak - 50
Myron & Irena Krasij - 50
Jaroslaw & Wolodymyra Krasniansky - 50
Alla Kuchinsky - 90
Mary Ann Kulish - 50
Myroslaw & Zenovia Kulynych - 50
George & Irena Kupchynsky - 50
Michael & Pauline Kurylo - 50
Oksana Kuzmak - 50
Mr. & Mrs. Rostyslaw Kuzmych - 50
Alexander & Olha Kuzyszyn - 50
Karpo & Nadia Kyfor - 50
Stephen Kynio - 85
Peter & Lydia Kytasty - 50
Gordon & Romana Labrosse - 50
Stefania Landwijt - 50
Vera Lashchyk - 50
Sophia Lashchyk - 50
Maria Leskiw - 50
Olena Liskiwska - 50
Sam Liteplo - 75
Maria Lozynsky - 80
Joseph P. Luczka - 50
Bohdan Lukaschewsky - 60
Bohdan & Eleanor Malaniak - 50
Oksana Mykolajska Mandybur - 50
Larysa Martyniuk - 50
Christina Trojan Masnyk - 50
Walentina Matuch - 75
Robert & Dorothy McCormack - 50
Patricia Bodnar McGarrigle - 50
Dmytro Melnyk - 75
Department of Management & Health Care - 50
Zenon & Natalia Miahky - 75
Pawlo & Luba Michalewicz - 50
Aleksa Milanytch - 75
Dr. Bohdan & Christine Hanas Minczak - 75
Stephen & Roksolana Pencak Misilo - 50
Frank B. & Vera M. Molls - 75
Basil Mysak - 50
Zoreslawa Mysko - 50
Nina Nalywayko - 50
Lesia Naumenko - 50
Orest & Maria Nebesh - 75
George Olesnicki - 50
Alex H. & Kathy Omecinsky - 50
Lubomyr & Dr. Larysa Onyshkewych - 50
Elias Onyszkewycz - 50
Nadia Oransky - 50
Atanasia Osadca - 50
Jaroslaw & Alexandra Palylyk - 50
Helen Ratycz - 50
John Marks & Lesia Rehl - 50
Daria Rekucha - 65
Arnold & Mary Rudakewycz - 50
Wolodymyr & Daria Rudakewycz - 50
Dr. George & Olga Rudensky - 50
Helen K. Rudy - 50
Mark J. Rudyk - 50
Stefania Rudyk - 50
Andre Ruzycky - 50
Irene A. Saikevych - 50
Johanna Saldyt - 50
Daria Samotulka - 75
Stefania Sawka - 50
Tetiana Schuter - 50
Frank & Natalka Selek - 50
Vira N. Sendzik - 50
Patricia Shatynski - 90
Christine Shepelavey - 50
Luba Shevchenko - 90
Taras & Midge Shmahala, Jr. - 50
Stephan & Helen Shubiak - 50
Anna Sierant - 60
Lubomyra Siletsky - 65
D. John & Olga Simeonides - 50
I. Krawchiw & Zdanna Skalsky - 50
Maria Slobodian - 50
George & Emma Slyz - 72
Larysa Smarsh - 50
Helen Smindak - 85
Milton Somkaylo - 50
Natalia Sonevytsky - 95
Dr. Lydia M. Sosenko - 50
Kathryn Anna Sova - 60
Markian & Lidia Stasiuk - 50
Mykola & Anna Stasiw - 50
Arcadia O. Stebelsky - 60
Charles & Frances Stek - 50
Oksana Steranka - 50
Ann Sulyma - 75
Svitlychka - Ukr. Cooperative Nursey School - 75
Patricia M. Swadosh - 50
Natalia Sygida - 75
Vera S. Szerszen - 50
Tymko & Mary Szorobura - 50
Myra Tesluk - 50
Roman & Dr. Oksana Tresniowsky - 50
Natalie Trojan - 50
John Tynes - 75
Andrij & Sofia Lashchyk Tytla - 80
Irene Pashesnik - 50
Maria Pawelczak - 50
Anna Pawelczak - 50
Wira Pawluk - 50
Mr. & Mrs. Hryhorij Pekas - 50
Orest & Daria Pencak - 50
Dr. Bohdan & Christina Pichurko - 50
Mary Pinaha - 75
Rev. Charles Pinyan - 60
Anna Pleskun - 50
Irena Plys - 50
Stefania Pokora - 50
Alexander & Valentina Poletz - 50
Anne Polewchak - 50
Peter & Anna Poliszczuk - 50
Lavro & Oksana Lukaszewycz- Polon - 50
Ivanna Popadiuk - 50
Jurij & Vira Popel - 50
Mike & Suzanne Preberowsky - 75
Valentina Presko - 75
Luba Procyk - 60
Ernynij & Anna Prokopovych - 50
Teodor & Olga Rakoczy - 50
Jeremy & Christine Rakowsky - 50
Rostyslaw & Natalia Tytla - 50
Ukrainian Athletic Education Association - 75
UNWLA Branch 29 - 50
UNWLA Branch 67 - 50
UNWLA Branch 108 - 50
UNWLA Branch 125 - 50
George & Maria Walchuk - 50
Antoni & Maria O. Wasiluk - 50
Osyp Wasylkiw - 50
Wednesday Volunteers - Ukrainian Museum - 55
Maria Proskurenko & Stephen Welhasch - 50
Oksana Wengerchuk - 50
Anna Wenglowskj - 50
Irene Werbyckyj - 50
Anna Wiznia - 50
Eng. Roman Wolchuk - 50
Jaroslaw Woloszczuk - 55
Rose Worobel - 65
Marika Zaliszczuk & Borys Wowczuk - 50
Leo Wysochansky - 50
Anna Zabrocky - 50
Borys & Zwenslawa Zacharchuk - 50
Dr. Ihor & Areta Zacharij - 50
Myron & Oresta Zadojny - 50
Orest & Jaroslava Zahajkewycz - 75
Lydia Zakrewsky - 50
Vera L. Zaputowycz - 75
Maria Zaryckyj - 50
Lidia Zawadowycz - 50
Lubomyr & Larysa Zielyk - 95
Maria Zmurkewycz - 75
Lubomyr Zobniw - 50
Andre P. & Anna Zownir - 50
Borys & Lubow Zura - 50
Joseph & Cynthia Zuraw - 75

DONATIONS BETWEEN $25 - $49

Maria Abramiuk - 30
Shirley A. Balmer - 35
Luba Baran - 25
Mary Bartosiewicz - 25
Sophie Barusewycz - 25
Walter & Alma Batih - 25
Marta Mulyk & Christopher Baxer - 25
Andrew Bazylevsky - 40
Daria Berdej - 30
William Blackwood - 25
Olga Blethen - 25
Chicago Board of North Side Affiliate Museum of Contemporary Art - 30
Roman & Iwanna Bodnaruk - 25
Bohdan & Prof. Vira Bodnaruk - 25
Mary Bodyk - 30
Maria Borkowsky - 25
Myron Boyko - 25
Irina Buczkowski - 25
Matthew & Luba Buhay - 25
Lidia Buk - 25
Mr. & Mrs. Wasyl Burda - 30
Yaro & Ola Cehelsky - 35
Mary D. Chimow - 25
William & Doris Chirash - 25
Vasyl & Olena Chmilak - 25
Wasyl & Eleanora Chmilsky - 25
Lubomyr & Tetyana Chubko - 25
Jaroslaw & Lidia Czernyk - 25
Andrij & Lida Demjanczuk - 40
Dr. Zirka Derlycia - 25
Adrian & Orysia Dmytrenko - 45
Sally Douglas - 25
Janice Drewal - 35
John & Marie Dreyer - 25
Anna Dumka - 25
Olha Dymicky - 25
Daria Fedak - 25
George & Daria Fedoriw - 25
James Fedorko - 25
Roman Ferencevych - 35
Taras S. & Xenia Ferencevych - 25
Michael Fesch - 25
Maria Fizer - 25
Bohdan & Mina Futej - 30
Stefan & Ludmilla Golub - 25
Martin Green - 28
Karen Gundersen - 40
Alice Gural - 30
Nadia V. Haftkowycz - 40
Ivan & Nadija Haftkowycz - 25
Dr. Damian & Renata Handzy - 30
Halyna Hawryluk - 30
Chryzanta Kaminskyj- Hentisz - 25
Mychajlo & Alla Heretz - 25
Michael & Oksana Holian - 25
Orest & Natalia Holubec - 25
Walter & Helen Horbowyj - 25
Tamara Irene Hordynsky - 35
Alexander & Lidia Horochiwsky - 30
Peter & Nadia Howansky - 30
Natalia Guga/Myroslav & Svitlana Hrabovsky - 25
Theodosij & Lucia Hryciw - 25
Orest & Hania Hrycyk - 30
Drs. Mykola & Linda Hryhorczuk - 25
Ksenia Ilnyckyj - 35
John & Maria Iskiw - 35
Emilia Iwaniw - 45
Olha Iwaskiw - 25
Wadym & Maria Jarowenko - 25
Zina Smith & Stefan Jedynak - 25
Alsie Johnson - 40
Thomas & Elaine Johnson - 25
Elizabeth Iwaniw Jones - 40
Roman & Marta Juzeniw - 25
Alex & Joanne Kachmar - 25
Lilya Kalat - 45
Vera T. Kalba - 25
Alexandra Kaluszyk - 25
Boris & Anastasia Kaluszyk II - 30
Marta Kassaraba - 25
Wasyl & Margarete Kiec - 25
Eugenia Kohut - 40
Olga Kolynycz - 25
Roman Komarnyckyj - 25
Stephen Korchynsky - 25
Myron & Christine Kornaha - 25
Drs. Ivan & Natalia Koropeckyj - 25
Wasyl & Maria Kotowicz - 30
Halyna Kozub - 25
Nona L. Kraus - 25
Eudokia Krill - 25
Wolodymyr & Pat Krutyholowa - 25
Myroslaw & Theodosia Krywulych - 25
Myron Kryzhan-Iwskyj - 25
Stephan & Olha Kurylas - 40
Michael Kusic - 25
Dr. George & Tania Kuzycz - 30
Bohdan Kuzyk - 35
John & Jane Laszek - 39
Adriane Delkewycz & Bernard Leibman - 25
Oksana Lenec - 25
Robert & Michele Lesniak - 25
Wasyl & Wira Liscynesky - 25
William Lobur - 35
Helmut & Rosemarie Loibl - 30
Sofia Lonyszyn - 45
Diana Lueptow - 25
Beverly A. Macuk - 25
Oleh & Natalia Mahlay - 25
Stefan & Anna Makuch - 25
Anna Makuch - 25
Dr. Lydia O. Martynec - 28
Dr. Osyp & Anna Martyniuk - 25
K. Lena Marynick - 25
Shirley A. Masse - 25
Bohdanna Melnychuk - 30
Dr. Jaroslaw & Nadia Mihaychuk - 25
April Milinichik - 25
Ila Miller - 35
Lubomyra E. Mokey - 35
Sophie Moore - 25
Marta Moraczewski - 30
Alexandria Morawsky - 25
Georgine Muc - 25
Ivan & Luba Mudryj - 25
Bill & Romana Wyrsta Murmann - 25
Barbara Muzychka - 25
Vera Muzychka - 25
Alexander & Irene Mychaluk - 25
Maryann Mysyshyn - 25
Rosemarie Neuner - 28
John & Helen Norka - 25
Vera Obuszczak - 25
Y.D. Oleksiw - 25
Sylvia Olesh - 25
Anna Olijnyk - 25
Gregory Onufriw - 25
Evgenia Onyskiv - 40
Daria Orichowskyj - 25
Maria Jarema Ostapa - 45
Olena Papiz - 30
Rostyslaw Pencak - 30
Dmytro & Larissa Pencak - 25
Julie Petruch - 25
Peter & Oksana Piaseckyj - 25
Nadia Plakyda - 25
Olha & Halyna Pohlid - 45
Myroslaw & Catherine Popovech - 25
Iryna Warvariv Priester - 25
Rosalia Prynada - 25
Irene Ptasznik - 45
Oksana Radysh - 25
Col. Ihor & Nataliya Rakowsky - 25
Oksanna Reynolds - 25
Ridna Shkola of Pittsburgh - PA - 25
Kevin Roche - 25
Helen A. Rochman - 45
Nicholas Rogowsky - 35
Wasyl & Carol Rowlyk - 35
Olga Rudensky - 25
Dr. Leonid & Irene Rudnytsky - 25
John & Natalie Santarsiero - 25
Iwan & Anastasia Sarancza - 25
Daniel & Mary Savitsky - 25
Orysia Sawchak - 25
John & Nadja Sawchuk - 25
Nadia Tatchin & Peter Scaglione - 25
Emilia Seubert - 40
Yaroslav & Larisa Shcheglov - 45
Irena Sherba - 40
Olena Shevchenko - 25
Roman & Halyna Shramenko - 25
Alexander Shypailo - 25
Wolodymyra Shypailo - 25
Dr. Dmytro & Oksana Sich - 25
Nadine Sielecki - 40
Nina Sikora - 25
Julie Sirant - 40
Michael Skweir, Jr. - 30
Jaroslava Skypakewych - 25
Irene Solczanyk - 40
Olga Solovey - 25
Irena Starozytnyk - 25
George & Katherine Steciuk - 25
Irena Steckiv-Bechtold - 35
Roman Stelmach - 25
Harry & Emilia Swiatkiwsky - 40
Mychajlo Switlyk - 30
Faina Sywyj - 40
Jaroslaw & Katherine Sztendera - 25
Michael & Oksana Tarapacky - 25
Jakym & Alice Teniuch - 25
Wolodymyra Tesluk - 35
George & Helen Trenkler - 40
Michael Trenza - 40
Olga Trytyak - 30
Martha Turczyn - 25
Emil Twardowsky - 25
Romana Tymchyshyn - 25
Dr. Stefania Tysowsky - 25
Marion & Lidia Vyrsta - 25
Myron & Mary Wasylyna - 25
Orest & Helen Wirstiuk - 30
Jaroslaw Wolowodiuk - 25
Anna Wompel - 40
Carol A. Wotovich - 25
Maria Wysowskyj - 35
John & Alice (Lesia) Yarysh - 45
Catherine Yaworsky - 30
Valentyna Yermolenko - 25
Dorian & Oksana Yurchuk - 25
Danylo & Xenia Zacharczuk - 25
Stephen & Jeannette Zadoroznyj - 25
Nina Zahnijnyj - 40
Anna A. Zaraszczak - 40
Jaroslav & Nela Zawadiwsky - 25
Anna Zawadiwsky - 25
Oleh & Vera Zwadiuk - 35

Книжки, надіслані до „Свободи“

Петро-Йосиф Потічний. „Справа батька“. У книзі на основі матеріялів з кримінальної справи, заведеної НКВД Української РСР у вересні 1940 року на Петра Йосифовича Потічного, показано, як діяла поліційна машина колишнього СРСР проти свідомих українців. Анкестер-Львів, 2011 рік.

Євген Стахів. Спомини і рефлексії українського націоналіста з Перемишля, польською мовою: „Od „hajdamaki“ do „polonofila“. Видавництво „Ekopress“, Ню-Йорк-Перемишль, 2010 рік.

Наукове товариство ім. Шевченка в Канаді. „Західньоканадський збірник“, частина п'ята. Головним завданням даного збірника є задокументувати хронологію подій, найбільш значимих у житті української спільноти на західніх теренах Канади. Збірник пропонує науково опрацьовані статті відомих дослідників та аматорів, базованих на значному особистому досвіді і тому по-своєму цінних.Видавництво Національного університету „Острозька академія“, Едмонтон- Острог, 2008 рік.

Літопис УПА. Боротьба проти повстанського руху і націоналістичного підпілля: протоколи допитів заарештованих радянськими органами державної безпеки керівників ОУН і УПА 1945-1954. Нова серія, том 15, книга 2. Видавництво „Літопис УПА“, Торонто-Київ, 2011 рік.

Степан Ярмусь. „Моє турботливе слово до тих, що люблять Україну всім серцем“, наукова розвідка – найновіший дарунок рідному народові на рідних землях і в розсіянні сущих, духовна перлина, яка збагачує богословсько-наукову спадщину народу. Вініпеґ- Луцьк, 2011 рік.

Редакційна колегія. „Верховина“. Літературна мозаїка. Орган дружньої ланки прихильників ідейної літератури, ч. 55. Видавництво „Компютопринт“, Кліфтон, Ню-Джерзі, 2011 рік.

Петро Саварин. „З собою взяли Україну (Від Тернополя до Альберти)“. У книзі зібрані різноманітні за жанром та формою публікації (спогади, виступи, відгуки, історичні розвідки...). Видання розраховане на широку читацьку авдиторію як в Україні, так і за її межами. Видавництво „Комп'ютерно-видавничий інформаційний центр“(КВІЦ), Київ, 2007 рік.

Михайло Іванченко. „Новели неволі“, книжка на основі автобіографічних фактів розповідає про незламність духу молодого українця з Черкащини, який волею долі став остарбайтером, в'язнем гітлерівського концтабору, а насамкінець – таборів сталінського ґулаґу. Однак, жодного разу не зламався, не втратив своєї людської і національної гідности, не втратив віри у свій народ і його щасливе майбутнє. Видавнича фірма „Відродження“, Дрогобич, 2008 рік.

Священик Василь Пишний. „Навіки“. Ювілейний довідник. Ювілейні події України і ювілеї видатних українців. Видавництво „Храм Покрови“, село Рубанівське, Дніпропетровськ, 2009 рік.

Священик Василь Пишний. „На Віки (Наша доля – Божа Воля)“, історичний довідник. Видавництво „Храм Покрови“, село Рубанівське, Дніпропетровськ, 2009 рік.

Священик Василь Пишний. „І все, і все належить Богу. Поети Дніпровського Надпорожжя. До дня народження Івана Манжури (1851-1893) Олександер Іщук, Ігор Марчук“. Видавництво „Храм Покрови“, село Рубанівське, Дніпропетровськ, 2010 рік.

Мирослав Дочинець. „Многії літа. Благії літа“, заповіді 104-річного карпатського мудреця – як жити довго в щасті і радості. Це унікальний, осмислений і пронизливий істиною духовністю устрій життя однієї людини звичайної і водночас незвичайної. Видавництво „Карпатська вежа“, Мукачів, 2011 рік.

Олександер Іщук, Ігор Марчук. „Брати Бусли. Життя за Україну“. Серія „Події і люди“, книга 16, про відомих діячів ОУН на Волині Олександра та Якова Буслів – на основі широкого кола джерел. Ця невеличка праця – спроба повернути світле ім'я братів Буслів національній пам'яті та історії. Видавництво „Літопис УПА“, Торонто-Львів, 2011 рік.

Видано довідник для новоприбулих

Президент Українського і гуманітарного інституту в Карнеґі, Пенсильванія, Стефан Галущак надіслав до „Свободи“ друге видання довідника для нових іміґрантів „Ласкаво просимо до Сполучених Штатів Америки“.

У передмові до видання написано:

„Сполучені Штати впродовж довгого періоду приймають іміґрантів з усіх куточків світу. Америка високо цінує внесок іміґрантів, які й досі продовжують збагачувати цю країну і бережуть її історичний спадок як країни свободи та великих можливостей.

Український культурний-гуманітарний інститут (УКГІ) розробив цей довідник, аби допомогти новим іміґрантам з України зорієнтуватися в новому житті в США. Місія УКГІ – розвивати зв'язки між США і Україною в культурній, освітній і гуманітарній сферах.

Ця книжка повністю містить матеріяли довідника, що був виданий Департаментом внутрішньої безпеки, Відділом громадянства й іміґрації США (U.S. Department of Homeland Security, U.S. Citizenship and Immigration Services, Office of Citizenship)“.

У довіднику стисло подані культурні відмінності між США і Україною, життєві поради про те, як знайти помешкання, як отримати номер соціяльного забезпечення, про українські кредитні спілки в США, про пошуки праці, сплату податків, здоров'я, федеральні пільгові програми, освіту та догляд за дітьми, вивчення англійської мови і багато іншого.

Переклала книжку українською мовою Оксана Колумбет з Києва.

С. Галущак пропонує придбати довідник і звернутися з цією метою на адресу: Ukrainian Cultural And Humanitarian Institute, 610 Bouquet Street, Carnegie, PA 15106. Сторінка в інтернеті: www.uchi.us. Електронна пошта: uchi@uchi.us.

Л. Хм.

**Рада Директорів
Українського Інституту
Америки
зі смутком повідомляє,
що 18 листопада 2011 р.
у Тернополі, Україна відійшла у вічність**

св. п.

ІРЕНА СТЕЦУРА

колишня керівник, член та прихильник.

**Під проводом Ірени Стецури у 1989 р.
створено Music at the Institute (MATI) –
секцію при УІА для поширювання
клясичної музики
у виконанні українських артистів.**

**Її відданість, візія, пристрасть спричинили,
що MATI стало найтривалішою та найбільш
шанованою програмою при Інституті.**

**Рада Директорів та все членство УІА
складає цілій родині щирі співчуття.**

**З великим смутком повідомляємо, що 19 жовтня 2011 р.
відійшла у вічність членкиня Союзу Українок Америки
й активна учасниця українського культурно-освітнього
життя у Клівленді, Огайо**

св. п.

ЛЮБОМИРА АННА МИЧКОВСЬКА

**нар. 25 березня 1924 р. в селі Бобрівники Бучацького району
на Тернопільщині в родині Лисий.**

**ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ були відслужені 23 і 24 жовтня 2011 р.
у заведенні Головчак і в Українській греко-католицькій церкві
Покрова Пресвятої Богородиці.**

Залишені в глибокому смутку:

син	– МИХАЙЛО з дружиною КЕТІ і сином ЕНДРЮ
син	– ІГОР
син	– ЮРКО з дружиною ХРИСТИНОЮ
внук	– ОЛЕСЬ
внучка	– ЛІДА
сестра	– МИРОСЛАВА в Канаді
сваха	– ІРИНА

племінники й кузини в Америці, Канаді та Україні.

**Просимо молитися за душу Покійної.
Вічна Їй пам"ять!**

**Рада Директорів
Українського Інституту Америки
зі смутком повідомляє, що
20 листопада 2011 р. у Ню-Йорку
відійшов у вічність**

св. п.

ВОЛОДИМИР НАЗАРЕВИЧ

колишній Президент, керівник, благодійник та прихильник.

**Володимир Назаревич був візіонером та провідником, який служив
багато років як Президент. Він очолював працю над відновленням
визначного пам'ятника архітектури УІА при Схід 79-та вул.
та надавав неоціненну філантропічну підтримку іншим
програмам та працям УІА.**

Нам буде сильно Його невистачати.

**Рада Директорів та все членство УІА складає щирі співчуття
дружині Францес, синові Скотові, доньці Сузані з мужем Марком
та дальшій родині.**

Відправа для вшанування Його пам'яти відбудеться в майбутньому.

Ділимося сумною вісткою, що у Чикаґо на 84-му році життя, дня 31 жовтня 2011 р. відійшов на Вічну Ватру

св. п.

пл. сен. дов.

ЮЛІЯН ЮРИНЕЦЬ

Лісовий Чорт „Нанашко".

Нар. 4 грудня 1926 р.

Член Пласту і Кодла „Парашка" в Чикаґо та Великого Племени „Лісових Чортів" від 1979 р. Число Реєстру 394. Працював як Supervisor for the Cook County Highway Department and the State of Illinois in Chicago.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 4 листопада 2011 р.

Висловлюємо глибокі співчуття дружині Зеновії та синам: Левові, Богданові і Юрієві.

Пам'ять про Нього буде завжди з усіма нами, а в Лісовій Премудрості, в Таїнствах Творця усього видимого і невидимого він – вічний.

III Курінь УСП і УПС „Лісові Чорти"

Ділимося сумною вісткою, що у Мюнхені (Німеччина), дня 6 вересня 2011 р. на 84-му році життя відійшов на Вічну Ватру

св. п.

пл. сен. дов.

ІВАН ВОЛЯНСЬКИЙ

Лісовий Дідько „Дядя Ваня".

нар. 2 липня 1927 р.

Член Пласту і Кодла „Бубнище" в Німеччині та Великого Племени Лісових Чортів від 1960 р. Число Реєстру 206. Довголітній редактор „Християнського Голосу". Рівнож довголітній секретар Крайової Пластової Старшини в Німеччині та новацький виховник і братчик на пластових таборах.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23 вересня 2011 р.

Пам'ять про нього буде завжди з усіма нами, а в Лісовій Премудрості, в Таїнствах Творця усього видимого і невидимого він – вічний.

III Курінь УСП і УПС „Лісові Чорти".

Об'єднання Колишніх Вояків УПА США і Канади
Головна Управа, Станиця Пассейк
ділиться сумною вісткою, що 22 вересня 2011 р. відійшов у вічність

св. п.

Роман Байляк («Богун»)

3. VIII. 1925 – 22. IX. 2011

Нар. в с. Павелче (тепер Павлівка) Івано–Франківська обл., помер в Матітук, Ню-Йорк.

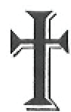
В 1943–44 рр. служив в Дивізії «Галичина», а опісля в УПА до 1948 р. 3-го квітня 1948 р. рейдом перейшов до Західньої Німеччини, а звідти переїхав до США, де був мобілізований на війну в Кореї. В 1952 р. закінчив військову службу і з дружиною проживав у штаті Ню-Йорк.

Похоронні відправи відбулися 26 листопада на цвинтарі УПА в Савт Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі.

Дружині Анні («Ромі») складаємо сердечні співчуття.

Нехай американська земля буде Йому легкою.

Вічна Йому пам'ять.

Ділимося сумною вісткою, що 16 листопада 2011 р. на 88-му році життя відійшла на вічний спочинок наша найдорожча, невіджалувана МАМА, БУНЯ та ПРАБАБЦЯ

св. п.

ІВАННА МАЗУРОК

з дому КУЦІЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 19 листопада 2011 р. в Українській католицькій церкві Благовіщення Пресвятої Богородиці, Мелровз Парк, Па. Відтак тлінні останки спочили біля мужа Степана Мазурка на цвинтарі св. Марії, Факс Чейс, Па.

У глибокому смутку залишилися:

доньки	– Мирося Гил з мужем Джаном
	– Галя Рей з мужем Анатолієм
внуки	– Івась Гил з дружиною Мартою
	– Дануся Стовн з мужем Гавардом
	– Степан і Олесь Рей
правнуки	– Катруся і Михайлик Стовн
братанка	– Марія Окопна з родиною в Україні.

Просимо про молитви за душу св. п. Іванни Мазурок.

Вічна Їй Пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійної можна складати на Українську католицьку церкву Благовіщення Пресвятої Богородиці, на Станицю Братства Першої Української Дивізії або на Сиротинець в місті Бережани, Україна.

Станиця Братства І-ої Української Дивізії УНА у Філядельфії ділиться сумною вісткою з побратимами й українською громадою, що в середу, 16 листопада 2011 р. несподівано відійшла у вічність наша незабутня приятелька Станиці

св. п.

ІВАННА МАЗУРОК

нар. в Нараєві, Тернопільська обл., в Галичині.

Протягом довгих років була надзвичайно активною у діяльності нашої Станиці, нагороджена Крайовою Управою Братства І-ої Української Дивізії УНА в ЗСА грамотою і золотою медалею „за особисті заслуги".

В суботу, 19 листопада 2011 р. Покійна була перевезена з похоронного заведення Флечер-Насевич до церкви Благовіщення Пресвятої Діви Марії у Мелровз Парку, де парох церкви о. Ігор Роїк і бувший парох о. Яків Мельник відправили Службу Божу і Панахиду. Церква була заповнена парафіянами і знайомими. Опісля тіло було перевезене на цвинтар св. Марії у Факс Чейсі.

Управа і члени Станиці Братства І-ої УД УНА складають вислови щирого співчуття дочкам Мирославі і Галині з родинами .

Вічна Її пам'ять!

Управа Станиці Братства І УД УНА у Філядельфії.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осцісла вська • 973-292-9800 #3040* • adukr@optonline.net

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember. com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

Д-р Леся Зборовська Голуб, лікар психолог
для дітей, молоді і дорослих
лікування страху, депресії, проблем спілкування і поведінки.
622-624 Valley Rd., Suite 6A
Upper Montclair, NJ 07043 Tel.: (973) 655-9472
Н. Дж. ліцензія SIO03562

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях
ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**
Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

Продається кондомініюм разом з меблями в Українському селі ім. св. Андрія у Норт Порті, Фла. 2 спальні, 2 лазнички, до спільного вжитку басейн. Ціна до узгіднення.
Тел. (941) 426-8708

Шукаєте адвоката?
Натисніть **UABA.ORG**
Асоціація Українських Правників Америки

DNIPRO LLC.
ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ
•Туристичні послуги: авіяквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

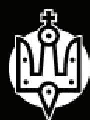
ROSELLE, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
645 W. 1st Ave.	565 Clifton Ave	1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (908) 241-2190	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 969-4986
(888) 336-4776		(215) 728-6040

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES
1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717
PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

UKRAINIAN NATIONAL
FEDERAL CREDIT UNION

КРЕДИТНА КАРТКА VISA® HOLODOMOR

... ЗРУЧНО ДАРУВАТИ НА ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ГОЛОДОМОРУ

БЕЗ ЖОДНИХ ВАШИХ ВИТРАТ

Кредитна картка VISA® Holodomor від Української Національної ФКС надає Вам можливість залучитися до підтримки діяльності Крайового Комітету США для визнання Голодомору Ґеноцидом 1932-1933 рр. Крайовий Комітет Голодомору сприяє обізнаності та розумінню Голодомору як ґеноциду українського народу шляхом примусового голоду через впровадження освітніх та інформаційних програ, а також увічнення пам'яті жертв Голодомору і збереження спадщини тих, хто залишилися живими. Одним із першочергових завдань Крайового Комітету Голодомору є спорудження меморіалу, присвяченого жертвам Ґеноциду в Україні 1932-1933 років, на спеціально відведеній федеральній землі у м.Вашингтон.

Замовляйте у Вашому відділенні від грудня 2011 року

Ukrainian National FCU.org

За детальнішою інформацією телефонуйте
1-866-859-5848

VISA

